

Bruksela, dnia 19.9.2022 r.
COM(2022) 462 final

2022/0280 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywy 2000/14/WE, 2006/42/WE, 2010/35/UE, 2013/29/UE, 2014/28/UE, 2014/29/UE, 2014/30/UE, 2014/31/UE, 2014/32/UE, 2014/33/UE, 2014/34/UE, 2014/35/UE, 2014/53/UE i 2014/68/UE w odniesieniu do procedur nadzwyczajnych dotyczących oceny zgodności, przyjmowania wspólnych specyfikacji i nadzoru rynku w związku z sytuacją nadzwyczajną na jednolitym rynku

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2022) 323 final} - {SWD(2022) 288 final} - {SWD(2022) 289 final} -
{SWD(2022) 290 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Jednolity rynek to jeden z największych atutów UE, stanowiący podstawę jej wzrostu gospodarczego i dobrobytu. Ostatnie kryzysy, takie jak pandemia COVID-19 czy inwazja Rosji na Ukrainę, pokazały pewną podatność jednolitego rynku i łańcuchów dostaw na nieprzewidziane zakłócenia, a jednocześnie zależność gospodarki europejskiej i jej wszystkich zainteresowanych stron od prawidłowo funkcjonującego jednolitego rynku. W przyszłości, oprócz niestabilności geopolitycznej, do innych, nowych sytuacji nadzwyczajnych mogą doprowadzić również zmiana klimatu i wynikające z niej klęski żywiołowe, utrata różnorodności biologicznej oraz globalna niestabilność gospodarcza. Z tego powodu należy zagwarantować funkcjonowanie jednolitego rynku w sytuacjach nadzwyczajnych.

Wpływ kryzysu na jednolity rynek może być dwojaki. Z jednej strony, może doprowadzić on do wystąpienia przeszkód dla swobodnego przepływu w ramach jednolitego rynku, zakłócając w ten sposób jego funkcjonowanie. Z drugiej strony, w przypadku fragmentacji jednolitego rynku i jego nieprawidłowego funkcjonowania kryzys może spowodować zwiększenie niedoboru towarów i usług istotnych w kontekście kryzysu. W efekcie może to doprowadzić do szybkiego przerwania łańcuchów dostaw oraz trudności przedsiębiorstw w zakresie zaopatrzenia, dostaw czy sprzedaży towarów i usług. Utrudniłoby to konsumentom dostęp do kluczowych produktów i usług. Brak informacji i jasności prawa w jeszcze większym stopniu zwiększa wpływ tych zakłóceń. Poza bezpośrednimi zagrożeniami społecznymi wywołanymi przez kryzys obywatele, a w szczególności słabsze grupy, mierzą się z poważnymi skutkami gospodarczymi. Celem wniosku jest zatem rozwiązanie dwóch odrębnych, ale powiązanych ze sobą problemów: przeszkód w swobodnym przepływie towarów, usług i osób w czasach kryzysu oraz niedoborów towarów i usług istotnych w kontekście kryzysu.

Dzięki ścisłej współpracy ze wszystkimi państwami członkowskimi i zgodnie z innymi istniejącymi unijnymi instrumentami kryzysowymi pakiet dotyczący nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku zapewni silną, sprawną strukturę zarządzania, jak również ukierunkowany zestaw narzędzi zapewniających sprawne funkcjonowanie jednolitego rynku podczas każdego rodzaju kryzysu w przyszłości. Prawdopodobnie nie wszystkie narzędzia ujęte w niniejszym wniosku będą potrzebne w tym samym czasie. Celem jest raczej przygotowanie UE na przyszłość i wyposażenie jej w to, co może okazać się niezbędne w danej sytuacji kryzysowej mającej poważny wpływ na jednolity rynek.

Rada Europejska w swoich konkluzjach z 1–2 października 2020 r.¹ stwierdziła, że UE wyciągnie wnioski z kryzysu związanego z pandemią COVID-19 i zajmie się utrzymującymi się formami fragmentacji, barierami i słabościami jednolitego rynku w obliczu sytuacji nadzwyczajnych. W komunikacie w sprawie aktualizacji nowej strategii przemysłowej² Komisja zapowiedziała instrument mający zapewnić swobodny przepływ osób, towarów i usług, a także większą przejrzystość i koordynację w czasach kryzysu. Inicjatywa ta stanowi część programu prac Komisji na rok 2022³. Parlament Europejski z zadowoleniem przyjął plan Komisji dotyczący stworzenia nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku i wezwał

¹ <https://www.consilium.europa.eu/media/45910/021020-euco-final-conclusions.pdf>

² COM(2021) 350 final.

³ https://ec.europa.eu/info/publications/2022-commission-work-programme-key-documents_pl

Komisję, by opracowała ten instrument jako prawnie wiążące narzędzie strukturalne służące do zapewnienia swobodnego przepływu osób, towarów i usług w razie nowego kryzysu⁴.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

W szeregu instrumentów prawnych UE określono przepisy, które są istotne dla zarządzania kryzysami w ujęciu ogólnym. Z drugiej strony w niektórych ramach UE i niedawno przyjętych wnioskach Komisji ustanowiono bardziej ukierunkowane środki, które koncentrują się na niektórych aspektach zarządzania kryzysowego lub mają znaczenie dla konkretnych sektorów. Nadzwyczajny instrument jednolitego rynku będzie miał zastosowanie, nie naruszając przepisów zawartych w tych ukierunkowanych instrumentach zarządzania kryzysowego, które należy uznać za *lex specialis*. Z zakresu inicjatywy wyłączone są w szczególności usługi finansowe, produkty lecznicze, wyroby medyczne lub inne medyczne środki przeciwdziałania oraz produkty związane z bezpieczeństwem żywności, ponieważ w tych obszarach istnieją specjalne ramy istotne w kontekście kryzysu.

Powiązania z horyzontalnymi mechanizmami reagowania kryzysowego

Mechanizm reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych (IPCR)⁵ należy do horyzontalnych mechanizmów reagowania kryzysowego⁶. Prezydencja Rady UE wykorzystuje IPCR do usprawniania wymiany informacji i koordynacji politycznej między państwami członkowskimi w ramach reagowania w złożonych sytuacjach kryzysowych. IPCR został wykorzystany po raz pierwszy w październiku 2015 r. na potrzeby analizy kryzysu uchodźczego i migracyjnego i odegrał zasadniczą rolę w monitorowaniu i wspieraniu reagowania kryzysowego dzięki sprawozdaniom przedkładanym Komitetowi Stałych Przedstawicieli Rządów Państw Członkowskich, Radzie i Radzie Europejskiej. IPCR został wykorzystany do celów wsparcia Unii w odpowiedzi na poważne kryzysy spowodowane cyberatakami, klęskami żywiołowymi czy zagrożeniami hybrydowymi. W ostatnim czasie IPCR był stosowany również po wybuchu pandemii COVID-19 i brutalnej agresji Rosji na Ukrainę.

Innym unijnym mechanizmem ogólnego reagowania kryzysowego jest Unijny Mechanizm Ochrony Ludności i jego Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego (ERCC)⁷. ERCC jest centralnym, działającym 24 godziny na dobę i 7 dni w tygodniu ośrodkiem Komisji odpowiedzialnym za pierwszą interwencję w sytuacjach nadzwyczajnych, tworzenie zapasów strategicznych na szczeblu UE na potrzeby reagowania w sytuacjach nadzwyczajnych („rescEU”), ocenę ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, tworzenie scenariuszy, ustalanie celów dotyczących odporności na klęski i katastrofy, ogólnounijny przegląd zagrożeń związanych z klęskami żywiołowymi i katastrofami spowodowanymi przez człowieka, inne środki zapobiegania i gotowości, takie jak szkolenia i ćwiczenia.

Powiązania z horyzontalnymi mechanizmami jednolitego rynku

W stosownych przypadkach i w razie konieczności należy zapewnić koordynację między nadzwyczajnym instrumentem jednolitego rynku a działaniami Grupy Zadaniowej ds. Egzekwowania Przepisów dotyczących Jednolitego Rynku (SMET). W szczególności Komisja przekazuje Grupie Zadaniowej ds. Egzekwowania Przepisów dotyczących Jednolitego Rynku (SMET) informacje o zgłoszonych przeszkodach, które w znacznym

⁴ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lutego 2022 r. w sprawie zwalczania barier pozataryfowych i pozapodatkowych na jednolitym rynku (2021/2043(INI)).

⁵ <https://www.consilium.europa.eu/pl/policies/ipcr-response-to-crises/>

⁶ Mechanizm ten został ustanowiony formalnie decyzją wykonawczą Rady (UE) 2018/1993 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zintegrowanych uzgodnień UE dotyczących reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych.

⁷ Ustanowiony na mocy decyzji (UE) nr 1313/2013 w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności.

stopniu zakłócają swobodny przepływ towarów i usług o znaczeniu strategicznym, w celu ich omówienia/przeglądu.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Powiązania ze środkami ukierunkowanymi na szczególne aspekty zarządzania kryzysowego

Wspomniane powyżej horyzontalne mechanizmy reagowania kryzysowego uzupełniają inne, bardziej ukierunkowane środki, koncentrujące się na konkretnych aspektach jednolitego rynku, takich jak swobodny przepływ towarów, wspólne zasady wywozu czy udzielanie zamówień publicznych.

Do takich ram należy rozporządzenie (WE) nr 2679/98 ustanawiające mechanizm reagowania na przeszkody w swobodnym przepływie towarów przypisywane państwu członkowskiemu, powodujące poważne zakłócenia i wymagające natychmiastowego działania („rozporządzenie truskawkowe”)⁸. W rozporządzeniu tym przewidziano mechanizm notyfikacji, a także system wymiany informacji między państwami członkowskimi a Komisją. (Więcej szczegółowych informacji zawierają sekcje 8.1 i 8.2)

Rozporządzenie w sprawie wspólnych reguł wywozu⁹ umożliwia Komisji objęcie dodatkowym nadzorem wywozu z UE określonych kategorii produktów lub dodatkowym zezwoleniem na wywóz z UE. Na tej podstawie Komisja objęła nadzorem¹⁰ wywóz niektórych szczepionek i substancji czynnych wykorzystywanych do produkcji takich szczepionek.

Inne środki ekonomiczne obejmują procedurę negocjacyjną i okazjonalne wspólne udzielanie zamówień przez Komisję w imieniu państw członkowskich¹¹.

Powiązania z sektorowymi środkami zarządzania kryzysowego

W niektórych ramach unijnych określono bardziej ukierunkowane środki, które koncentrują się jedynie na niektórych szczególnych aspektach zarządzania kryzysowego lub dotyczą jedynie konkretnych sektorów.

W komunikacie Komisji „Plan awaryjny na rzecz zapewnienia zaopatrzenia w żywność i bezpieczeństwa żywnościowego w czasach kryzysu”¹² wyciągnięto wnioski z pandemii COVID-19 i wcześniejszych kryzysów w celu wzmocnienia koordynacji i usprawnienia zarządzania kryzysowego, w tym gotowości. W tym celu w planie awaryjnym przedstawiono kluczowe zasady, których należy przestrzegać, aby zapewnić zaopatrzenie w żywność i bezpieczeństwo żywnościowe w przypadku przyszłych kryzysów. Aby zapewnić wdrożenie planu awaryjnego i zawartych w nim kluczowych zasad, Komisja ustanowiła jednocześnie europejski mechanizm gotowości i reagowania na kryzysy związane z bezpieczeństwem żywnościowym (EFSCM). Jego podstawę stanowi działająca pod przewodnictwem Komisji grupa złożona z przedstawicieli państw członkowskich i państw niebędących członkami UE oraz zainteresowanych stron należących do łańcucha dostaw żywności, której celem jest poprawa koordynacji oraz wymiana danych i praktyk. Grupa ta zebrała się po raz pierwszy w marcu 2022 r. w celu omówienia skutków wzrostu cen energii i nakładów oraz konsekwencji inwazji Rosji na Ukrainę dla bezpieczeństwa żywnościowego i bezpieczeństwa

⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2679/98 z dnia 7 grudnia 1998 r. w sprawie funkcjonowania rynku wewnętrznego w odniesieniu do swobodnego przepływu towarów pomiędzy państwami członkowskimi, *Dz.U. L 337 z 12.12.1998*, s. 8.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/479 z dnia 11 marca 2015 r.

¹⁰ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2071 z dnia 25 listopada 2021 r.

¹¹ Można je przyjąć na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE.

¹² COM(2021) 689 final.

dostaw. Centra monitorowania rynku i grupy dialogu obywatelskiego to kolejne fora, które zapewniają przejrzystość i przepływ informacji w sektorze spożywczym.

Celem komunikatu Komisji „Plan awaryjny dla transportu”¹³ jest zapewnienie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej oraz ciągłości działania w sektorze transportu. W planie ustanawia się „podręcznik na wypadek sytuacji kryzysowej”, który obejmuje zestaw narzędzi składający się z dziesięciu działań służących łagodzeniu wszelkich negatywnych skutków dla sektora transportu, pasażerów i rynku wewnętrznego w przypadku sytuacji kryzysowej. Obejmują one m.in. środki mające na celu dostosowanie unijnych przepisów dotyczących transportu do sytuacji kryzysowych, zapewnienie odpowiedniego wsparcia dla sektora transportu, zapewnienie swobodnego przepływu towarów, usług i osób, wymianę informacji dotyczących transportu, testowanie reakcji w sytuacjach awaryjnych związanych z transportem w warunkach rzeczywistych itp.¹⁴

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych¹⁵ (rozporządzenie o wspólnej organizacji rynków produktów rolnych), a także jego siostrzane rozporządzenie o wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa¹⁶ stanowią podstawę prawną do gromadzenia istotnych informacji pochodzących od państw członkowskich w celu poprawy przejrzystości rynku¹⁷.

Rozporządzenie (UE) 2021/1139 ustanawiające Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury¹⁸ (rozporządzenie w sprawie EFMRA) stanowi podstawę prawną wspierania sektora rybołówstwa i akwakultury w przypadku wyjątkowych zdarzeń powodujących istotne zakłócenie rynków.

W rozporządzeniu (UE) 2021/953 ustanawiającym unijne cyfrowe zaświadczenie COVID¹⁹ określono wspólne ramy wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu lub o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się obywateli UE i członków ich rodzin w czasie pandemii COVID-19. Ponadto na podstawie wniosków Komisji Rada przyjęła szczegółowe zalecenia w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19²⁰. W sprawozdaniu z 2020 r. na temat obywatelstwa²¹ Komisja zapowiedziała również zamiar dokonania przeglądu wytycznych z 2009 r. w sprawie swobodnego przemieszczania się w celu zwiększenia pewności prawa obywateli Unii korzystających z przysługującego im prawa do swobodnego przemieszczania

¹³ COM(2022) 211 final.

¹⁴ Dodatkowe środki obejmują: zarządzanie przepływem uchodźców i repatriację pasażerów i pracowników sektora transportu, którzy utknęli w podróży, zapewnienie minimalnej jakości sieci połączeń i ochrony pasażerów, wzmocnienie koordynacji polityki transportowej za pomocą sieci krajowych punktów kontaktowych ds. transportu, zwiększenie poziomu cyberbezpieczeństwa i współpracę z partnerami międzynarodowymi.

¹⁵

¹⁶

¹⁷

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007, *Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671*.

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19, *Dz.U. L 211 z 15.6.2021, s. 1*.

²⁰ Zalecenie Rady (UE) 2020/1475 z dnia 13 października 2020 r. w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19, *Dz.U. L 337 z 14.10.2020, s. 3, oraz jego kolejne aktualizacje*.

²¹ COM(2020) 730 final.

się oraz zapewnienia bardziej skutecznego i jednolitego stosowania przepisów dotyczących swobodnego przemieszczania się w całej UE. Zmienione wytyczne powinny uwzględniać kwestię stosowania ograniczeń w swobodnym przemieszczaniu się, w szczególności ze względów zdrowia publicznego.

W rozporządzeniu (UE) 2022/123 w sprawie wzmocnienia roli Europejskiej Agencji Leków w zakresie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej i zarządzania kryzysowego w odniesieniu do produktów leczniczych i wyrobów medycznych ustanowiono ramy monitorowania i ograniczania potencjalnych i rzeczywistych niedoborów produktów leczniczych stosowanych u ludzi, dopuszczonych do obrotu w procedurze centralnej i krajowej, uznawanych za krytyczne w kontekście reagowania na dany „stan zagrożenia zdrowia publicznego” lub dane „poważne wydarzenie”²².

Ponadto decyzją Komisji z dnia 16 września 2021 r. ustanowiono Urząd ds. Gotowości i Reagowania na Stany Zagrożenia Zdrowia²³ w odpowiedzi na potrzebę skoordynowanego działania na poziomie Unii w celu reagowania na stany zagrożenia zdrowia, obejmującego monitorowanie zapotrzebowania na medyczne środki przeciwdziałania, ich szybkie opracowywanie, produkcję, zamawianie i sprawiedliwą dystrybucję.

Powiązania z bieżącymi inicjatywami

Jednocześnie szereg inicjatyw, które zostały niedawno zaproponowane, a obecnie są przedmiotem dyskusji, dotyczy aspektów istotnych w kontekście reagowania i gotowości na kryzysy. Inicjatywy te mają jednak ograniczony zakres, obejmujący konkretne rodzaje scenariuszy kryzysowych, i nie mają na celu ustanowienia ogólnych horyzontalnych ram zarządzania kryzysowego ani wprowadzenia procedur nadzwyczajnych w odpowiednich sektorowych ramach unijnych regulujących projektowanie, ocenę zgodności, wprowadzanie do obrotu i nadzór rynku w odniesieniu do towarów. W zakresie, w jakim inicjatywy te obejmują sektorowe ramy reagowania i gotowości na sytuacje kryzysowe, ramy sektorowe rozpatrywane w kontekście niniejszej inicjatywy, które określają zharmonizowane na poziomie Unii zasady dotyczące projektowania, oceny zgodności, wprowadzania do obrotu i nadzoru rynku w odniesieniu do towarów, stanowią ramy maksymalnej harmonizacji, nie będą się one w ogóle pokrywać z żadną z bieżących inicjatyw.

W żadnej z odpowiednich bieżących inicjatyw nie określono żadnych sektorowych procedur nadzwyczajnych, które miałyby zostać włączone do odpowiednich sektorowych zharmonizowanych ram regulujących swobodny przepływ towarów.

Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia oraz uchylającego decyzję nr 1082/2013/UE („decyzja w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia”)²⁴ ma na celu wzmocnienie unijnych ram bezpieczeństwa zdrowotnego oraz zwiększenie roli kluczowych agencji UE w zakresie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej i reagowania kryzysowego w odniesieniu do poważnych transgranicznych zagrożeń dla zdrowia²⁵. Jeżeli wniosek zostanie przyjęty, przyczyni się do rozszerzenia planowania gotowości i reagowania oraz wsparcia nadzoru

²² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/123 z dnia 25 stycznia 2022 r. w sprawie wzmocnienia roli Europejskiej Agencji Leków w zakresie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej i zarządzania kryzysowego w odniesieniu do produktów leczniczych i wyrobów medycznych. *Dz.U. L 20 z 31.1.2022, s. 1*

²³ C(2021) 6712 final.

²⁴ COM(2020) 727 final.

²⁵ Termin „transgraniczne” należy rozumieć jako dotyczące zarówno każdej sytuacji oddziałującej na więcej niż jedno państwo członkowskie („ponad granicami”), jak i bardziej konkretnie sytuacji mającej wpływ na regiony w co najmniej dwóch państwach członkowskich mających wspólną granicę („regiony przygraniczne”).

epidemiologicznego i monitorowania, poprawy przekazywania danych i wzmocnienia interwencji UE.

Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 851/2004 ustanawiające Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób²⁶.

We wniosku Komisji dotyczącym rozporządzenia Rady w sprawie ram środków służących zapewnieniu zaopatrzenia w medyczne środki przeciwdziałania mające znaczenie w sytuacjach kryzysowych w przypadku stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii²⁷ przewidziano narzędzia reagowania kryzysowego, takie jak wspólne udzielanie zamówień, wnioski do przedsiębiorstw o obowiązkowe udzielenie informacji dotyczących ich zdolności produkcyjnych, reorientacja linii produkcyjnych w przypadku kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego po ogłoszeniu stanu zagrożenia zdrowia publicznego. Ogłoszenie sytuacji nadzwyczajnej w UE spowodowałoby zwiększenie koordynacji i umożliwiłoby opracowywanie, gromadzenie i zamawianie produktów istotnych w kontekście kryzysu. Wniosek obejmuje medyczne środki przeciwdziałania zdefiniowane jako produkty lecznicze stosowane u ludzi, wyroby medyczne oraz inne towary lub usługi, które są niezbędne do celów zapewnienia gotowości i reagowania na poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia.

Wniosek Komisji dotyczący europejskiego aktu w sprawie czipów²⁸ ma na celu wzmocnienie europejskiego ekosystemu półprzewodników. Jednym z istotnych filarów tej strategii jest ustanowienie mechanizmu skoordynowanego monitorowania niedoborów dostaw półprzewodników i reagowania na nie, mającego na celu przewidywanie i szybkie reagowanie, wraz z państwami członkowskimi i partnerami międzynarodowymi, na wszelkie przyszłe zakłócenia łańcucha dostaw, działając za pomocą specjalnego zestawu narzędzi na wypadek sytuacji nadzwyczajnych. Planowany mechanizm dotyczy ewentualnego kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników i będzie miał zastosowanie wyłącznie w przypadku uruchomienia etapu kryzysowego.

Wniosek Komisji dotyczący aktu w sprawie danych²⁹ umożliwi organom sektora publicznego dostęp do danych posiadanych przez sektor prywatny, które są niezbędne w wyjątkowych okolicznościach, w szczególności do celów wykonania uprawnień w przypadku, gdy dane nie są dostępne w inny sposób, lub w przypadku niebezpieczeństwa publicznego (tj. wyjątkowej sytuacji negatywnie wpływającej na ludność Unii, państwa członkowskiego lub jego części, która to sytuacja wiąże się z ryzykiem wystąpienia poważnych i trwałych następstw dla warunków życia lub stabilności gospodarczej, lub znacznego obniżenia wartości aktywów gospodarczych w Unii lub w odpowiednim państwie członkowskim).

Wniosek Komisji dotyczący zmiany kodeksu granicznego Schengen³⁰ ma na celu zapewnienie wspólnego reagowania na granicach wewnętrznych w sytuacjach zagrożenia mającego wpływ na większość państw członkowskich. W wyniku proponowanej zmiany wprowadzone zostaną również gwarancje proceduralne w przypadku jednostronnego przywrócenia kontroli na granicach wewnętrznych oraz zapewnione zostanie stosowanie środków zaradczych i szczególnych gwarancji w odniesieniu do regionów transgranicznych w przypadkach, gdy przywracane są kontrole na granicach wewnętrznych. Takie kontrole mają wpływ w szczególności na osoby przekraczające granicę w ramach życia codziennego (praca, edukacja, opieka zdrowotna, wizyty rodzinne), co unaoczniała pandemia COVID-19.

²⁶ COM/2020/726 final

²⁷ COM(2021) 577 final.

²⁸ COM(2022) 46 final.

²⁹ COM (2022) 68 final.

³⁰ COM (2021) 891 final.

We wniosku promuje się zwiększone wykorzystanie skutecznych środków alternatywnych w celu przeciwdziałania zidentyfikowanym zagrożeniom dla bezpieczeństwa wewnętrznego lub porządku publicznego zamiast wprowadzania kontroli na granicach wewnętrznych, np. wzmożonych kontroli przeprowadzanych przez policję lub inne organy w regionach przygranicznych, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków. Wniosek obejmuje również możliwość szybkiego przyjęcia przez Radę wiążących przepisów określających tymczasowe ograniczenia związane z podróżą dla obywateli państw trzecich na granicach zewnętrznych w przypadku zagrożenia dla zdrowia publicznego. We wniosku wyjaśniono również, jakie środki mogą zastosować państwa członkowskie, aby skutecznie zarządzać granicami zewnętrznymi UE w sytuacji instrumentalnego wykorzystywania migrantów do celów politycznych przez państwa trzecie.

Przyjęty przez Komisję w grudniu 2020 r. wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie odporności podmiotów krytycznych³¹ ma na celu zwiększenie odporności podmiotów świadczących usługi konieczne do utrzymania niezbędnych funkcji społecznych lub prowadzenia ważnej działalności gospodarczej w UE. Celem tej inicjatywy jest stworzenie kompleksowych ram wspierających państwa członkowskie w zapewnianiu, aby podmioty krytyczne świadczące usługi kluczowe były w stanie zapobiegać znaczącym incydentom powodującym zakłócenia, takim jak zagrożenia naturalne, wypadki lub terroryzm, chronić się przed nimi, reagować na nie, stawiać im opór, łagodzić i tłumić je, dostosowywać się do nich i usuwać ich skutki. Dyrektywa ta obejmie jedenaście kluczowych sektorów, w tym sektor energetyczny, transportu, bankowości i zdrowia.

We wspólnym komunikacie z 18 maja 2022 r. dotyczącym analizy luk inwestycyjnych w zakresie obronności i dalszych działań wskazano na szereg kwestii, w tym zdolność europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (a także globalnej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego) do zaspokojenia przyszłych potrzeb państw członkowskich w zakresie zamówień w dziedzinie obronności i zaproponowano szereg środków.

W kontekście zmiany dyrektywy 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów Komisja zamierza zbadać, czy i w jakim zakresie lub na jakich zasadach można by rozwiązać problemy dotyczące produkcji, które są przedmiotem przepisów zbiorczych dotyczących towarów objętych różnymi systemami zharmonizowanymi, w odrębnym kontekście towarów niezharmonizowanych.

Spójność z działaniami zewnętrznymi UE

Europejska Służba Działań Zewnętrznych będzie wspierać wysokiego przedstawiciela w pełnieniu funkcji wiceprzewodniczącego Komisji, polegającej na koordynowaniu działań zewnętrznych Unii w obrębie Komisji. Delegatury Unii podlegające wysokiemu przedstawicielowi będą pełnić funkcje zewnętrznych przedstawicieli Unii i w stosownych przypadkach pomagać w prowadzeniu dialogu zewnętrznego.

Powiązania z innymi instrumentami

Komisja może wspierać państwa członkowskie w opracowywaniu i wdrażaniu reform mających na celu przewidywanie skutków kryzysów naturalnych lub spowodowanych przez człowieka na jednolitym rynku, przygotowywaniu się do nich i reagowaniu na nie za pośrednictwem Instrumentu Wsparcia Technicznego określonego w rozporządzeniu (UE) 2021/240 Parlamentu Europejskiego i Rady.

³¹ COM(2020) 829 final.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Wniosek opiera się na art. 91 i 114 TFUE, przy czym art. 91 stanowi pierwotną podstawę prawną przyjęcia dyrektywy 2010/35/UE w sprawie ciśnieniowych urządzeń transportowych, a art. 114 stanowi pierwotną podstawę prawną pozostałych 13 ram sektorowych. Te trzynaście ram sektorowych stanowią: dyrektywa 2000/14/WE w sprawie emisji hałasu do środowiska przez urządzenia używane na zewnątrz pomieszczeń; dyrektywa 2006/42/UE w sprawie maszyn; dyrektywa 2013/29/UE w sprawie wyrobów pirotechnicznych; dyrektywa 2014/28/UE w sprawie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego; dyrektywa 2014/29/UE w sprawie prostych zbiorników ciśnieniowych; dyrektywa 2014/30/UE w sprawie kompatybilności elektromagnetycznej; dyrektywa 2014/31/UE w sprawie wag nieautomatycznych; dyrektywa 2014/32/UE w sprawie przyrządów pomiarowych; dyrektywa 2014/33/UE w sprawie dźwigów; dyrektywa 2014/34/UE w sprawie urządzeń przeznaczonych do użytku w atmosferze potencjalnie wybuchowej (ATEX); dyrektywa 2014/35/UE w sprawie sprzętu niskonapięciowego; dyrektywa 2014/53/UE w sprawie urządzeń radiowych i dyrektywa 2014/68/UE w sprawie urządzeń ciśnieniowych.

Unijne ramy sektorowe rozważane w kontekście niniejszego wniosku to te, które dotyczą tzw. „produktów zharmonizowanych”. Wspólne dla tych ram sektorowych jest to, że określają one zharmonizowane przepisy dotyczące projektowania, produkcji, oceny zgodności i wprowadzania do obrotu takich produktów. Te ramy sektorowe zasadniczo wprowadzają dla każdego sektora/kategorii produktu niezbędne wymogi bezpieczeństwa, które powinny spełniać produkty, oraz procedury przeprowadzania oceny zgodności z tymi wymaganiami. Przepisy te zobowiązują do pełnej harmonizacji i dlatego państwa członkowskie nie mogą od nich odstąpić, nawet w sytuacji nadzwyczajnej, chyba że w odpowiednich ramach prawnych przewidziano taką możliwość.

Inną wspólną cechą tych ram jest to, że są one w mniejszym lub większym stopniu dostosowane do ogólnych zasad określonych w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu³², w której określono przepisy odniesienia dotyczące opracowywania prawodawstwa wspólnotowego harmonizującego warunki wprowadzania produktów do obrotu.

Inne zharmonizowane ramy unijne, w których stosuje się to samo podejście, takie jak rozporządzenie (UE) 2017/745 w sprawie wyrobów medycznych i rozporządzenie (UE) 2017/746 w sprawie wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, zawierają już przepisy umożliwiające państwom członkowskim w określonych przypadkach odstępstwo od zharmonizowanych procedur. W związku z tym nie ma konieczności zmiany tych ram.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Wniosek ma na celu zmianę zharmonizowanych przepisów określonych w szeregu unijnych ram sektorowych. Ramy te nie przewidują możliwości wprowadzenia przez państwa członkowskie środków reagowania kryzysowego stanowiących odstępstwo od zharmonizowanych zasad. W związku z tym, że dyrektywy, których zmiana jest celem niniejszego wniosku, stanowią ramy maksymalnej harmonizacji, takich zmian można dokonać jedynie na szczeblu UE.

³² Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82.

- **Proporcjonalność**

Działalność gospodarcza na jednolitym rynku jest głęboko zintegrowana. Coraz częściej dochodzi do interakcji między przedsiębiorstwami, usługodawcami, klientami, konsumentami i pracownikami zlokalizowanymi w różnych państwach członkowskich, którzy korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się. Doświadczenia minionego kryzysu pokazały, że rozmieszczenie zdolności produkcyjnych w UE jest często nierównomierne (np. linie produkcyjne określonych produktów znajdują się głównie w kilku państwach członkowskich). Jednocześnie w przypadku kryzysu popyt na towary lub usługi istotne w kontekście kryzysu na całym terytorium UE może być również nierównomierny. Celu, jakim jest zapewnienie sprawnego i niezakłóconego funkcjonowania jednolitego rynku, nie można osiągnąć za pomocą jednostronnych środków krajowych. Ponadto, nawet jeśli środki przyjęte indywidualnie przez państwa członkowskie mogą w pewnym stopniu zaradzić niedociągnięciom wynikającym z sytuacji kryzysowej na poziomie krajowym, w rzeczywistości istnieje większe prawdopodobieństwo, że jeszcze bardziej zaostrzą one wspomniany kryzys w całej UE, tworząc kolejne przeszkody w swobodnym przepływie lub wywołując dodatkowy popyt na produkty, w przypadku których już występują niedobory.

- **Wybór instrumentu**

Wniosek ma na celu zmianę 14 dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady. Aby zachować zasadę paralelizmu, wniosek ma formę wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2000/14/WE, 2006/42/WE, 2010/35/UE, 2013/29/UE, 2014/28/UE, 2014/29/UE, 2014/30/UE, 2014/31/UE, 2014/32/UE, 2014/33/UE, 2014/34/UE, 2014/35/UE, 2014/53/UE i 2014/68/UE.

3. **WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW**

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Rozporządzenie (WE) nr 2679/98 ustanawiające mechanizm reagowania na przeszkody w swobodnym przepływie towarów odnoszące się do państwa członkowskiego, które powodują poważne zakłócenia i wymagają natychmiastowego działania (tzw. rozporządzenie truskawkowe) zostanie uchylone. Jak wynika z oceny tego rozporządzenia zakończonej w październiku 2019 r. i uzupełnionej badaniem zewnętrznym, mechanizm ten jest rzadko wykorzystywany, a jego system wymiany informacji jest niewystarczający, ponieważ jest zbyt wolny i przestarzały³³.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Jak przedstawiono w załączniku 2 do oceny skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi, **konsultacje z zainteresowanymi stronami** prowadzono w okresie od października 2021 r. do maja 2022 r. Działania konsultacyjne obejmowały: **zaproszenie do zgłaszania uwag** opublikowane na portalu „Wyraż swoją opinię” i dostępne od 13 kwietnia do 11 maja 2022 r., **konsultacje publiczne** przeprowadzone za pośrednictwem kwestionariusza opublikowanego na tym samym portalu w tym samym okresie, **warsztaty dla zainteresowanych stron** zorganizowane 6 maja 2022 r., **ankietę wśród państw członkowskich** w maju 2022 r. oraz **ukierunkowane konsultacje** zrealizowane w formie spotkań z przedstawicielami państw członkowskich i określonymi zainteresowanymi stronami.

³³ Zgodnie z badaniem uzupełniającym ocenę i oceną zawartą w dokumencie roboczym służb Komisji SWD(2019) 371 final z dnia 8 października 2019 r.

Zainteresowane strony w znacznym stopniu zgadzają się co do konieczności zapewnienia w czasach kryzysu swobodnego przepływu, a także większej przejrzystości i koordynacji. Większość doświadczeń opisanych przez zainteresowane strony dotyczyła kryzysu związanego z COVID-19. Jeśli chodzi o zapewnienie dostępności towarów istotnych w kontekście kryzysu, państwa członkowskie poparły takie środki, jak koordynacja udzielania zamówień publicznych, przyspieszona procedura oceny zgodności i lepszy nadzór rynku. Szereg państw członkowskich wyraziło obawy dotyczące uwzględnienia szeroko zakrojonych środków służących zapewnieniu gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej, gdy nie ma zagrożenia żadnym kryzysem, bez wyszczególnienia docelowych łańcuchów dostaw. Niektóre zainteresowane strony reprezentujące przedsiębiorstwa wyraziły obawy dotyczące obowiązkowych środków ukierunkowanych na podmioty gospodarcze, inne opowiedziały się za lepszą koordynacją i przejrzystością, środkami zapewniającymi swobodny przepływ pracowników, przyspieszonym zgłaszaniem środków krajowych, przyspieszonymi procedurami opracowywania i publikowania norm europejskich, unijnymi i krajowymi pojedynczymi punktami informacyjnymi, ćwiczeniami awaryjnymi dla ekspertów.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Dowody i dane wykorzystane do celów opracowania oceny skutków obejmowały:

- „The impact of COVID-19 on the Internal Market” [„Wpływ COVID-19 na rynek wewnętrzny”], badanie na zlecenie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów Parlamentu Europejskiego;
- ocenę „rozporządzenia truskawkowego” (WE) nr 2679/98 i uzupełniające badanie zewnętrzne;
- ocenę nowych ram legislacyjnych;
- istotne informacje lub dowody zgromadzone w kontekście przygotowywania istniejących lub proponowanych inicjatyw i mechanizmów reagowania kryzysowego UE, w tym za pomocą działań konsultacyjnych lub badań w ramach oceny skutków (np. akt w sprawie danych, narzędzie informacyjne dotyczące jednolitego rynku (SMIT), unijne ramy bezpieczeństwa zdrowotnego, kodeks graniczny Schengen, plan awaryjny na rzecz zapewnienia zaopatrzenia w żywność i bezpieczeństwa żywnościowego, zintegrowane uzgodnienia UE dotyczące reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych (IPCR), plan awaryjny dla transportu, rozporządzenie w sprawie unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID, zalecenie Rady (UE) 2020/1475 w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19 i jego dostosowania);
- badania naukowe i publikacje dotyczące wpływu poprzednich kryzysów na funkcjonowanie jednolitego rynku, a także przedstawione stanowiska i inne dokumenty sporządzone przez odpowiednie zainteresowane strony;
- artykuły i materiały prasowe.

Ocenę skutków oparto dodatkowo na informacjach uzyskanych w wyniku działań konsultacyjnych, które przedstawiono szczegółowo w sprawozdaniu zbiorczym zawartym w załączniku 2 do oceny skutków.

Baza dowodowa sprawozdania jest mocno ograniczona ze względu na stosunkowo niską liczbę odpowiedzi na zaproszenie do zgłaszania uwag i udziału w konsultacjach publicznych oraz brak badania uzupełniającego. Aby zaradzić tej sytuacji, 6 maja 2022 r. Komisja przeprowadziła warsztaty dla zainteresowanych stron, w których uczestniczyła duża liczba

osób, oraz przeprowadziła szereg ukierunkowanych konsultacji, w szczególności z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami.

• **Ocena skutków**

Zgodnie z polityką lepszego stanowienia prawa Komisja przeprowadziła ocenę skutków³⁴. W ramach oceny skutków oceniono trzy warianty strategiczne obejmujące ustanowienie organu zarządzającego oraz ram planowania awaryjnego, trybów podwyższonej czujności i sytuacji nadzwyczajnej. Zarówno tryb podwyższonej czujności dotyczącej jednolitego rynku, jak i tryb sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku byłyby uruchamiane zgodnie z określonymi kryteriami i mechanizmami uruchamiania. Niektóre środki w zestawie narzędzi wymagałyby dodatkowego uruchomienia.

Na podstawie analizy czynników stanowiących źródło problemów i luk w istotnych przepisach sektorowych określono osiem elementów składowych środków, które pogrupowano w zależności od tego, kiedy mają one zastosowanie (zawsze, w trybie podwyższonej czujności i w trybie sytuacji nadzwyczajnej). W odniesieniu do każdego elementu składowego przeanalizowano trzy podejścia strategiczne, począwszy od środków o charakterze nielegislacyjnym (podejście 1), poprzez podejście hybrydowe (podejście 2), po bardziej kompleksowe ramy legislacyjne (podejście 3). Na podstawie tej analizy w przypadku każdego elementu składowego zachowano niektóre lub wszystkie podejścia i połączono je w trzy realistyczne warianty strategiczne odzwierciedlające różne poziomy ambicji politycznych i wsparcia przez zainteresowane strony:

Tryb	Elementy składowe	Wariant strategiczny 1 PRZEJRZYSTOŚĆ	Wariant strategiczny 2 WSPÓLPRACA	Wariant strategiczny 3 SOLIDARNOŚĆ
Zawsze	1. Zarządzanie, koordynacja i współpraca	<i>Podejście 2</i> Formalna grupa doradcza pełniąca rolę forum technicznego oraz zobowiązanie państw członkowskich do wymiany informacji w ramach grupy w związku z przewidywanym kryzysem i w trakcie kryzysu		
Zawsze	2. Kryzysowe planowanie awaryjne	<i>Podejście 2</i> Zalecenie dla państw członkowskich dotyczące oceny ryzyka, szkoleń i ćwiczeń oraz kompendium środków reagowania kryzysowego	<i>Podejście 3</i> – Zalecenie dla państw członkowskich dotyczące oceny ryzyka i kompendium środków reagowania kryzysowego oraz – Zobowiązanie Komisji do oceny ryzyka na szczeblu Unii – Zobowiązanie państw członkowskich do regularnego szkolenia odpowiedniego personelu odpowiedzialnego za zarządzanie kryzysowe	
Podwyższona czujność	3. Podwyższona czujność dotycząca jednolitego rynku	<i>Podejście 2</i> – Zalecenie dla państw członkowskich w sprawie gromadzenia danych dotyczących zidentyfikowanych strategicznych łańcuchów dostaw – Zalecenia dla państw członkowskich dotyczące		<i>Podejście 3</i> – Zobowiązanie państw członkowskich do gromadzenia informacji dotyczących zidentyfikowanych strategicznych

³⁴ Zob. towarzyszący dokument roboczy służb Komisji.

		gromadzenia strategicznych rezerw towarów o znaczeniu strategicznym	łańcuchów dostaw – Zobowiązanie Komisji do sporządzenia i regularnego aktualizowania wykazu celów dotyczących rezerw strategicznych – Zobowiązanie państw członkowskich ³⁵ do zwiększenia rezerw strategicznych wybranych towarów o znaczeniu strategicznym, jeżeli rezerwy strategiczne państw członkowskich są znacznie niższe od wielkości docelowych
Sytuacja nadzwyczajna	4. Kluczowe zasady i środki wsparcia ułatwiające swobodny przepływ w sytuacjach nadzwyczajnych	<i>Podejście 2</i> Umocnienie kluczowych zasad swobodnego przepływu towarów i usług istotnych w kontekście kryzysu za pośrednictwem norm bezwzględnie wiążących, jeśli jest to właściwe do celów skutecznego zarządzania kryzysowego	
Sytuacja nadzwyczajna	5. Przejrzystość i wsparcie administracyjne w sytuacjach nadzwyczajnych	<i>Podejście 3</i> Wiążący, kompleksowy i przyspieszony mechanizm zgłaszania, błyskawiczna wzajemna ocena i możliwość uznania zgłoszonych środków za niezgodne z prawem Unii; punkty kontaktowe i platforma elektroniczna.	
Sytuacja nadzwyczajna	6. Przyspieszenie wprowadzania na rynek produktów istotnych w kontekście kryzysu w sytuacji nadzwyczajnej	<i>Podejście 2</i> Ukierunkowane zmiany istniejącego prawodawstwa harmonizacyjnego dotyczącego jednolitego rynku: szybsze wprowadzanie do obrotu produktów istotnych w kontekście kryzysu; możliwość przyjmowania specyfikacji technicznych przez Komisję; państwa członkowskie traktują priorytetowo nadzór rynku produktów istotnych w kontekście kryzysu.	
Sytuacja nadzwyczajna	7. Udzielanie zamówień publicznych w sytuacji nadzwyczajnej	<i>Podejście 2</i> Nowy przepis dotyczący wspólnego udzielania zamówień lub wspólnych zakupów realizowanych przez Komisję na rzecz niektórych lub wszystkich państw członkowskich.	

35

Podlegające dodatkowym mechanizmom inicjującym.

Sytuacja nadzwyczajna	8. Środki mające wpływ na łańcuchy dostaw istotne w kontekście kryzysu w trybie sytuacji nadzwyczajnej	<i>Podejście 1</i>	<i>Podejście 2</i>	<i>Podejście 3</i>
		<p>Wytyczne dotyczące zwiększania zdolności produkcyjnej; przyspieszenie procedur udzielania pozwoleń; przyjmowanie i priorytetowe traktowanie zamówień na towary istotne w kontekście kryzysu</p> <p>Zalecenia dla przedsiębiorstw dotyczące udostępniania informacji istotnych w kontekście kryzysu</p>	<p>Zalecenia dla państw członkowskich dotyczące dystrybucji zgromadzonych zapasów produktów; przyspieszenie procedur udzielania pozwoleń; zachęcanie podmiotów gospodarczych do przyjmowania i priorytetowego traktowania zamówień</p> <p>Uprawnienie państw członkowskich³⁶ do zobowiązania podmiotów gospodarczych do zwiększania zdolności produkcyjnej oraz kierowania do podmiotów gospodarczych wiążących wniosków o udzielenie informacji</p>	<p>Zobowiązanie państw członkowskich³⁷ do dystrybucji uprzednio zgromadzonych zapasów produktów; przyspieszenie procedur udzielania pozwoleń</p> <p>Zobowiązanie przedsiębiorstw do przyjmowania i priorytetowego traktowania zamówień; zwiększenia zdolności produkcyjnej i udzielania informacji istotnych w kontekście kryzysu</p>

W ocenie skutków nie przedstawiono preferowanego wariantu, pozostawiając wybór wariantów do decyzji politycznej. Środki wybrane we wniosku legislacyjnym odpowiadają wariantowi strategicznemu 3 w odniesieniu do wszystkich elementów składowych z wyjątkiem elementu 8. W przypadku elementu 8 wybrano połączenie wariantu strategicznego 1 (dotyczącego zwiększenia produkcji), wariantu strategicznego 2 (dotyczącego dystrybucji zgromadzonych zapasów produktów i przyspieszenia procedur udzielania pozwoleń) oraz wariantu strategicznego 3 (dotyczącego zobowiązania przedsiębiorstw do przyjmowania i priorytetowego traktowania zamówień udzielania informacji istotnych w kontekście kryzysu).

15 czerwca 2022 r. Komisja przedłożyła ocenę skutków Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała negatywną opinię, zwracając uwagę w szczególności na 1) potrzebę zapewnienia jasnych i szczegółowych informacji dotyczących przewidywanej sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku, w tym definicji, kryteriów i mechanizmów decyzyjnych dotyczących jej wprowadzenia i zakończenia oraz środków, które miałyby zostać wdrożone w czasie jej trwania; 2) potrzebę przedstawienia pogłębionej oceny skutków wariantów strategicznych oraz 3) potrzebę przedstawienia ewentualnych kombinacji odpowiednich wariantów strategicznych, oprócz podejść w zakresie polityki, oraz potrzebę powiązania porównania z oceną skutków. W odpowiedzi na powyższe ustalenia Komisja

³⁶ Podlegające dodatkowym mechanizmom inicjującym.

³⁷ Podlegające dodatkowym mechanizmom inicjującym.

przedstawiła jasną definicję sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku, określiła kryteria i mechanizmy procesu decyzyjnego, wyjaśniła trzy tryby funkcjonowania nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku oraz określiła, który element składowy nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku będzie uruchamiany w ramach danego trybu. Komisja dopracowała ocenę skutków, aby jej zakres obejmował więcej rodzajów skutków, tj. skutki gospodarcze dla kluczowych zainteresowanych stron (przedsiębiorstw, państw członkowskich i Komisji), skutki dla MŚP, wpływ na konkurencyjność, konkurencję, handel międzynarodowy, a także wprowadziła rozróżnienie między skutkami natychmiastowymi, a skutkami, których można oczekiwać w trybie podwyższonej czujności i trybie sytuacji nadzwyczajnej. Ponadto w ocenie skutków określono trzy alternatywne warianty strategiczne oparte na połączeniu różnych podejść do niektórych elementów składowych, przedstawiono ocenę skutków tych wariantów oraz rozszerzono zakres porównania wariantów o kwestie dotyczące proporcjonalności i pomocniczości.

29 lipca 2022 r. Komisja przedłożyła Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej zmienioną ocenę skutków. Następnie Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną opinię z uwagami. Uwagi te dotyczyły potrzeby dalszego zbadania poszczególnych rodzajów kryzysu, które mogą wpływać na funkcjonowanie jednolitego rynku, dokładniejszego określenia powiązań z ewentualnymi środkami wprowadzonymi na podstawie art. 4 ust. 2 TFUE oraz wystarczającego uzasadnienia niektórych proponowanych środków z punktu widzenia pomocniczości i proporcjonalności. W odpowiedzi na te uwagi dodano wskazania dotyczące skutków potencjalnych przyszłych kryzysów, lepiej wyjaśniono powiązania z ewentualnymi środkami na podstawie art. 4 ust. 2 TFUE oraz dodano dalsze szczegóły dotyczące środków obowiązkowych przewidzianych w trybie sytuacji nadzwyczajnej.

Dodatkowe informacje na temat sposobu odzwierciedlenia zaleceń Rady ds. Kontroli Regulacyjnej w sprawozdaniu z oceny skutków znajdują się w pkt 3 załącznika 1 do oceny skutków.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Zgodnie z opracowanym przez Komisję programem sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) celem wszystkich inicjatyw ukierunkowanych na zmianę obowiązujących przepisów UE powinno być uproszczenie i skuteczniejsza realizacja określonych celów polityki (tj. zmniejszenie zbędnych kosztów regulacyjnych).

Cały pakiet dotyczący nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku zapewnia zestaw środków na potrzeby reagowania w sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku, obejmujący zbiór środków mających zastosowanie zawsze, a także określone środki mające zastosowanie wyłącznie w trybie podwyższonej czujności lub w trybie sytuacji nadzwyczajnej, uruchamiane oddzielnie. W niniejszym wniosku przewidziano procedury nadzwyczajne w odniesieniu do oceny zgodności, wprowadzania do obrotu, przyjmowania wspólnych specyfikacji i nadzoru rynku. **Przedsiębiorstwa i obywatele nie ponoszą żadnych kosztów administracyjnych**, które miałyby zastosowanie ze skutkiem natychmiastowym i podczas normalnego funkcjonowania jednolitego rynku.

W przypadku środków wchodzących w skład pakietu dotyczącego nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku, które prawdopodobnie prowadziłyby do poważnych skutków i potencjalnych kosztów ponoszonych przez MŚP, w szczególności środków, takich jak wnioski o obowiązkowe udzielenie informacji, wnioski o zwiększenie produkcji i przyjmowanie zamówień priorytetowych, podczas dodatkowego uruchamiania takich środków Komisja dokona szczegółowej analizy i oceny pod kątem ich skutków i proporcjonalności, w szczególności ich wpływu na MŚP. Ocena ta będzie częścią procesu polegającego na dodatkowym uruchomieniu tych szczególnych środków w drodze aktu

wykonawczego Komisji (dodatkiem w stosunku do ogólnego uruchomienia trybu sytuacji nadzwyczajnej). W zależności od charakteru kryzysu i określonych strategicznych łańcuchów dostaw oraz produktów istotnych w kontekście kryzysu, MŚP będą mogły skorzystać ze szczególnych udogodnień. Chociaż całkowite wyłączenie mikroprzedsiębiorstw z zakresu stosowania środków, takich jak wnioski o obowiązkowe udzielenie informacji jest niemożliwe, ponieważ przedsiębiorstwa te mogą dysponować szczególną, niepowtarzalną wiedzą fachową lub patentami o kluczowym znaczeniu w sytuacji kryzysowej, szczególne udogodnienia będą obejmować uproszczone plany badań, mniej uciążliwe wymogi w zakresie sprawozdawczości oraz w miarę możliwości – mając na uwadze potrzebę pilnego działania w kontekście konkretnego kryzysu – dłuższe terminy na udzielenie odpowiedzi.

W kontekście ogólnego pakietu dotyczącego nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku rozporządzenie (WE) nr 2679/98, w którym ustanowiono mechanizm reagowania na przeszkody w swobodnym przepływie towarów przypisywane państwu członkowskiemu, powodujące poważne zakłócenia i wymagające natychmiastowego działania („rozporządzenie truskawkowe”), straci moc. Doprowadzi to do uproszczenia ram prawnych.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma wpływu na korzystanie przez obywateli lub przedsiębiorstw z ich praw podstawowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Środki przewidziane w niniejszym akcie dotyczą ukierunkowanych zmian w istniejącym prawodawstwie dotyczącym produktów. Wykonanie i stosowanie tego aktu wchodzi w zakres odpowiedzialności państw członkowskich. Nie będzie to zatem miało wpływu na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Do niniejszego wniosku nie włączono żadnego konkretnego mechanizmu monitorowania. Szczegółowe wymagania dotyczące monitorowania są już zawarte w unijnych ramach sektorowych, które są zmieniane niniejszym wnioskiem, i zmiany te nie mają wpływu na te istniejące ustalenia dotyczące monitorowania, oceny i sprawozdań.

- **Europejski Obszar Gospodarczy**

Proponowany akt ma znaczenie dla EOG i z tego względu powinien objąć także ten obszar.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Zmiany, których wprowadzenie jest celem niniejszego wniosku, obejmują następujące aspekty:

- (1) priorytetowe traktowanie przez jednostki notyfikowane oceny zgodności produktów wskazanych jako istotne w kontekście kryzysu;
- (2) możliwość wydawania przez właściwe organy krajowe tymczasowych zezwoleń dotyczących produktów istotnych w kontekście kryzysu, które nie zostały poddane standardowym procedurom oceny zgodności, pod warunkiem że produkty te spełniają wszystkie mające zastosowanie zasadnicze wymagania i pod warunkiem, że zezwolenie jest ograniczone do czasu trwania sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku oraz do terytorium udzielającego je państwa członkowskiego;

- (3) możliwość korzystania przez producentów w czasie trwania sytuacji nadzwyczajnej z odpowiednich norm międzynarodowych i krajowych w przypadku braku dostępnych norm zharmonizowanych, jeżeli normy alternatywne zapewniają równoważny poziom bezpieczeństwa;
- (4) możliwość przyjęcia przez Komisję w drodze aktów delegowanych dobrowolnych lub obowiązkowych wspólnych specyfikacji technicznych dla produktów istotnych w kontekście kryzysu;
- (5) priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku w odniesieniu do towarów istotnych w kontekście kryzysu.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywy 2000/14/WE, 2006/42/WE, 2010/35/UE, 2013/29/UE, 2014/28/UE, 2014/29/UE, 2014/30/UE, 2014/31/UE, 2014/32/UE, 2014/33/UE, 2014/34/UE, 2014/35/UE, 2014/53/UE i 2014/68/UE w odniesieniu do procedur nadzwyczajnych dotyczących oceny zgodności, przyjmowania wspólnych specyfikacji i nadzoru rynku w związku z sytuacją nadzwyczajną na jednolitym rynku

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 i 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³⁸,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów³⁹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁴⁰,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) [wstawić odniesienie do rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] ma na celu zapewnienie normalnego funkcjonowania jednolitego rynku, w tym swobodnego przepływu towarów, usług i osób, oraz zagwarantowanie obywatelom, przedsiębiorstwom i organom publicznym dostępności w czasie kryzysu towarów i usług istotnych w kontekście kryzysu oraz towarów i usług o znaczeniu strategicznym.
- (2) Ramy ustanowione w [wstawić odniesienie do rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] określają środki, które powinny się wdrożyć w sposób spójny, przejrzysty, skuteczny, proporcjonalny i terminowy, tak aby zapobiegać wpływowi kryzysu na funkcjonowanie jednolitego rynku oraz łagodzić i minimalizować ten wpływ.
- (3) W [wstawić odniesienie do rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] ustanowiono wielopoziomowy mechanizm obejmujący planowanie awaryjne, tryb podwyższonej czujności i tryb sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.

³⁸ Dz.U. C ... z ..., s.

³⁹ Dz.U. C ... z ..., s.

⁴⁰ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z xxx (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej) oraz decyzja Rady z xxx.

- (4) W [wstawić odniesienie do rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] ustanowiono przepisy mające na celu ochronę swobodnego przepływu towarów, usług i osób na jednolitym rynku oraz zapewnienie – również w czasach kryzysu – dostępności towarów i usług, które są szczególnie ważne. [wstawić odniesienie do rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] ma zastosowanie zarówno do towarów, jak i do usług.
- (5) W celu uzupełnienia, zapewnienia spójności i dalszego zwiększenia skuteczności takich środków należy zapewnić możliwość szybkiego wprowadzenia na rynek unijny towarów istotnych w kontekście kryzysu, o których mowa w [wstawić odniesienie do rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku], aby przyczynić się do eliminowania zakłóceń i do łagodzenia ich skutków.
- (6) W szeregu unijnych sektorowych aktów prawnych ustanowiono zharmonizowane przepisy dotyczące projektowania, produkcji, oceny zgodności i wprowadzania do obrotu określonych produktów. Te akty prawne obejmują dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/14/WE⁴¹, 2006/42/WE⁴², 2010/35/UE⁴³, 2013/29/UE⁴⁴, 2014/28/UE⁴⁵, 2014/29/UE⁴⁶, 2014/30/UE⁴⁷, 2014/31/UE⁴⁸, 2014/32/UE⁴⁹, 2014/33/UE⁵⁰, 2014/34/UE⁵¹, 2014/35/UE⁵², 2014/53/UE⁵³ i 2014/68/UE⁵⁴. Ponadto

⁴¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/14/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do emisji hałasu do środowiska przez urządzenia używane na zewnątrz pomieszczeń (Dz.U. L 162 z 3.7.2000, s. 1).

⁴² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/42/WE z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn, zmieniająca dyrektywę 95/16/WE (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 24).

⁴³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/35/UE z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie ciśnieniowych urządzeń transportowych oraz uchylająca dyrektywy Rady 76/767/EWG, 84/525/EWG, 84/526/EWG, 84/527/EWG oraz 1999/36/WE (Dz.U. L 165 z 30.6.2010, s. 1).

⁴⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych (Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 27).

⁴⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 1).

⁴⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/29/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku prostych zbiorników ciśnieniowych (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 45).

⁴⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 79).

⁴⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/31/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wag nieautomatycznych (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 107).

⁴⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/32/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku przyrządów pomiarowych (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 149).

⁵⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/33/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 251).

⁵¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/34/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w atmosferze potencjalnie wybuchowej (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 309).

⁵² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 357).

większość tych aktów prawnych opiera się na zasadach nowego podejścia do harmonizacji technicznej i jest również dostosowana do przepisów odniesienia określonych w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady 768/2008/WE⁵⁵.

- (7) Ani w przepisach odniesienia określonych w decyzji nr 768/2008/WE, ani w przepisach szczegółowych określonych w sektorowym prawodawstwie harmonizacyjnym UE nie przewiduje się procedur przeznaczonych do stosowania w sytuacjach kryzysowych. Należy wprowadzić ukierunkowane dostosowania do tych dyrektyw, mające na celu reagowanie na skutki sytuacji kryzysowych dotyczące produktów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu i objętych tymi dyrektywami.
- (8) Doświadczenia związane z minionymi kryzysami, które dotknęły jednolity rynek, pokazały, że procedury ustanowione w sektorowych aktach prawnych nie zostały zaplanowane w sposób odpowiadający potrzebom scenariuszy reagowania na sytuacje kryzysowe i nie zapewniają niezbędnej elastyczności regulacyjnej. Należy zatem zapewnić podstawę prawną w odniesieniu do takich procedur reagowania kryzysowego jako uzupełnienie środków przyjętych na podstawie [wstawić odniesienie do rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku].
- (9) W celu przewyciężenia potencjalnych skutków zakłóceń na jednolitym rynku oraz zapewnienia szybkiego wprowadzenia do obrotu towarów istotnych w kontekście kryzysu należy wprowadzić wymóg, aby jednostki oceniające zgodność traktowały priorytetowo wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności takich produktów w stosunku do wszelkich innych oczekujących wniosków dotyczących produktów, które nie zostały wskazane jako istotne w kontekście kryzysu.
- (10) W tym celu w dyrektywach 2000/14/WE, 2006/42/WE, 2010/35/UE, 2013/29/UE, 2014/28/UE, 2014/29/UE, 2014/30/UE, 2014/31/UE, 2014/32/UE, 2014/33/UE, 2014/34/UE, 2014/35/UE, 2014/53/UE oraz 2014/68/UE należy określić procedury nadzwyczajne. Procedury te powinny być dostępne dopiero po uruchomieniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku i tylko wtedy, gdy określony towar objęty tymi dyrektywami zostanie wskazany jako istotny w kontekście kryzysu zgodnie z [wstawić odniesienie do rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku].
- (11) Ponadto w przypadkach gdy zakłócenia mogą mieć wpływ na jednostki oceniające zgodność lub w przypadkach, gdyby zdolności w zakresie badań takich produktów istotnych w kontekście kryzysu nie były wystarczające, należy przewidzieć możliwość, aby właściwe organy krajowe wyjątkowo i tymczasowo udzielały zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów, które nie zostały poddane zwykłym procedurom oceny zgodności wymaganych na podstawie odpowiednich przepisów sektorowych UE.

⁵³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylająca dyrektywę 1999/5/WE (Dz.U. L 153 z 22.5.2014, s. 62).

⁵⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/68/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku urządzeń ciśnieniowych (Dz.U. L 189 z 27.6.2014, s. 164).

⁵⁵ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylająca decyzję Rady 93/465/EWG (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82).

- (12) W odniesieniu do produktów objętych zakresem tych dyrektyw, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu, właściwe organy krajowe powinny mieć możliwość, w kontekście trwającej sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku, odstąpienia od obowiązku przeprowadzenia procedur oceny zgodności określonych w tych dyrektywach w przypadkach gdy udział jednostki notyfikowanej jest obowiązkowy, oraz powinny mieć możliwość wydawania zezwoleń na te produkty, pod warunkiem że spełniają one obowiązujące zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa. Zgodność z tymi wymogami merytorycznymi może być wykazana z wykorzystaniem różnych środków, które mogą obejmować przeprowadzenie przez organy krajowe badań próbek dostarczonych przez producenta, który wystąpił o zezwolenie. Konkretnie procedury, które zastosowano w celu wykazania zgodności, oraz ich wyniki powinny być wyraźnie opisane w zezwoleniu wydanym przez właściwy organ krajowy.
- (13) W przypadku gdy sytuacja nadzwyczajna na jednolitym rynku pociąga za sobą gwałtowny wzrost popytu na niektóre produkty oraz w celu wsparcia działań podmiotów gospodarczych zmierzających do zaspokojenia takiego popytu, należy zapewnić referencje techniczne, które mogą być wykorzystane przez producentów do zaprojektowania i wyprodukowania towarów istotnych w kontekście kryzysu, spełniających obowiązujące zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa.
- (14) W wielu sektorowych zharmonizowanych ramach unijnych przewidziano możliwość skorzystania przez producenta z domniemania zgodności, jeżeli jego produkt jest zgodny ze zharmonizowaną normą europejską. Jednak w przypadkach, gdy takie normy nie istnieją lub ich przestrzeganie mogłoby być nadmiernie utrudnione z powodu zakłóceń spowodowanych kryzysem, należy przewidzieć mechanizmy alternatywne.
- (15) W odniesieniu do dyrektywy 2006/42/WE, dyrektyw 2013/29/UE, 2014/28/UE, 2014/29/UE, 2014/30/UE, 2014/31/UE, 2014/32/UE, 2014/33/UE, 2014/34/UE, 2014/53/UE i 2014/68/UE właściwe organy krajowe powinny móc domniemywać, że produkty wytwarzane zgodnie z normami krajowymi lub międzynarodowymi w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1025/2012⁵⁶, zapewniające poziom ochrony równoważny z poziomem zapewnianym przez zharmonizowane normy europejskie, spełniają odpowiednie zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa.
- (16) Komisja powinna ponadto mieć możliwość przyjęcia w drodze aktów wykonawczych wspólnych specyfikacji w odniesieniu do dyrektyw 2006/42/WE, 2013/29/UE, 2014/28/UE, 2014/29/UE, 2014/30/UE, 2014/31/UE, 2014/32/UE, 2014/33/UE, 2014/34/UE, 2014/35/UE, 2014/53/UE i 2014/68/UE, na których producenci mogliby się opierać, aby skorzystać z domniemania zgodności z mającymi zastosowanie zasadniczymi wymaganiami. Akt wykonawczy ustanawiający takie wspólne specyfikacje powinien mieć zastosowanie przez czas trwania sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
- (17) W odniesieniu do dyrektyw 2006/42/WE, 2013/29/UE, 2014/28/UE, 2014/29/UE, 2014/30/UE, 2014/31/UE, 2014/32/UE, 2014/33/UE, 2014/34/UE, 2014/35/UE, 2014/53/UE i 2014/68/UE, w wyjątkowych i należycie uzasadnionych okolicznościach, w szczególności w celu zapewnienia interoperacyjności produktów lub systemów, Komisja powinna mieć możliwość przyjęcia w drodze aktów wykonawczych wspólnych specyfikacji określających obowiązkowe specyfikacje

⁵⁶ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

techniczne, do których przestrzegania będą zobowiązani producenci. Akt wykonawczy ustanawiający takie wspólne specyfikacje powinien mieć zastosowanie przez czas trwania sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.

- (18) W celu zapewnienia, aby poziom bezpieczeństwa zapewniany przez produkty zharmonizowane nie był zagrożony, konieczne jest ustanowienie zasad wzmocnionego nadzoru rynku, w szczególności w odniesieniu do towarów wskazanych jako istotne w kontekście kryzysu, w tym poprzez umożliwienie ściślejszej współpracy i udzielania wzajemnego wsparcia między organami nadzoru rynku.
- (19) Zgodnie z ustaloną praktyką Komisja będzie systematycznie konsultować się z odpowiednimi ekspertami sektorowymi w kontekście wczesnego przygotowania wszystkich projektów aktów wykonawczych określających wspólne specyfikacje.
- (20) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2000/14/WE, 2006/42/WE, 2010/35/UE, 2013/29/UE, 2014/28/UE, 2014/29/UE, 2014/30/UE, 2014/31/UE, 2014/32/UE, 2014/33/UE, 2014/34/UE, 2014/35/UE, 2014/53/UE oraz 2014/68/UE.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2000/14/WE

W dyrektywie 2000/14/WE wprowadza się następujące zmiany:

dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Stosowanie procedur nadzwyczajnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 17b, 17c i 17d niniejszej dyrektywy miały zastosowanie wyłącznie w przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie art. 23 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] aktu wykonawczego uruchamiającego art. 226 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] w odniesieniu do niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 17b, 17c i 17d miały zastosowanie wyłącznie do urządzeń, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 17b, 17c i 17d miały zastosowanie wyłącznie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
Art. 17c ust. 2 akapit drugi oraz art. 17c ust. 5 mają jednak zastosowanie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku oraz po jego odwołaniu lub wygaśnięciu.
4. Komisja jest uprawniona do ustanawiania w drodze aktów wykonawczych przepisów dotyczących działań następczych, które należy podjąć w odniesieniu do urządzeń wprowadzonych do obrotu zgodnie z art. 17c. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 19a ust. 2.

Artykuł 17b

Priorytetowe traktowanie oceny zgodności urządzeń istotnych w kontekście kryzysu

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do urządzeń wymienionych w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 17a ust. 1, które podlegają procedurom oceny zgodności określonym w art. 14 i wymagającym obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej.
2. Wszelkie wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu są rozpatrywane przez jednostki notyfikowane w pierwszej kolejności.
3. Wszelkie oczekujące wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu rozpatruje się w pierwszej kolejności, przed wszystkimi innymi wnioskami o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń, które nie zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu. Wymóg ten ma zastosowanie do wszystkich wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, niezależnie od tego, czy złożono je przed uruchomieniem procedur nadzwyczajnych zgodnie z art. 17a, czy po nim.
4. Priorytetowe traktowanie wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń zgodnie z ust. 3 nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi kosztami dla producentów, którzy złożyli te wnioski.
5. Jednostki notyfikowane dokładają wszelkich starań, aby zwiększyć swoje zdolności w zakresie badań urządzeń wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, w odniesieniu do których zostały notyfikowane.

Artykuł 17c

Odstępstwo od procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 14 każdy właściwy organ krajowy może, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku, wydać zezwolenie na wprowadzenie do obrotu lub wprowadzenie do użytku na terytorium danego państwa członkowskiego określonego urządzenia, o którym mowa w art. 12, i wymienionego w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 17a ust. 1, w odniesieniu do którego jednostka notyfikowana nie przeprowadziła procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej, o których mowa w art. 14, ale w odniesieniu do którego wykazano zgodność ze wszystkimi określonymi w niniejszej dyrektywie obowiązującymi wymaganiami dotyczącymi emisji hałasu do środowiska.
2. Producent urządzenia, które podlega procedurze udzielania zezwoleń, o której mowa w ust. 1, oświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dane urządzenie spełnia wszystkie określone w niniejszej dyrektywie obowiązujące wymagania dotyczące emisji hałasu do środowiska i odpowiada za dopełnienie wszystkich procedur oceny zgodności wskazanych przez właściwy organ krajowy.
Producent wdraża również wszelkie racjonalne środki w celu zapewnienia, aby urządzenie, na które udzielono zezwolenia na podstawie ust. 1, nie opuściło terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło zezwolenia.
3. Każde zezwolenie wydane przez właściwy organ krajowy na podstawie ust. 1 zawiera warunki i wymagania, na podstawie których można wprowadzić do obrotu lub wprowadzić do użytku urządzenie, w tym:

- a) opis procedur, za pomocą których skutecznie wykazano zgodność z określonymi w niniejszej dyrektywie obowiązującymi wymaganiami dotyczącymi emisji hałasu do środowiska;
 - b) szczegółowe wymagania dotyczące identyfikowalności danego urządzenia;
 - c) datę ważności zezwolenia, która nie może wykraczać poza ostatni dzień okresu, na jaki uruchomiono tryb sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku;
 - d) wszelkie szczegółowe wymagania dotyczące potrzeby zapewnienia ciągłej oceny zgodności w odniesieniu do danego urządzenia;
 - e) środki, jakie należy wdrożyć w odniesieniu do danego urządzenia po wygaśnięciu zezwolenia, aby zapewnić przywrócenie zgodności tego urządzenia ze wszystkimi wymaganiami niniejszej dyrektywy.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 17a ust. 3 akapit pierwszy właściwy organ krajowy może, w stosownych przypadkach, zmienić warunki określone w zezwoleniu, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, także po odwołaniu lub wygaśnięciu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
 5. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 i 11, urządzenie, na które udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie podlega swobodnemu przepływowi towarów w Unii i nie umieszcza się na nim oznakowania CE. Organy nadzoru rynku nie są zobowiązane do uznawania ważności zezwoleń wydanych przez właściwe organy krajowe innego państwa członkowskiego.
 6. Organy nadzoru rynku państwa członkowskiego, którego właściwy organ udzielił zezwolenia zgodnie z ust. 1, są upoważnione do wdrożenia wszelkich środków naprawczych i ograniczających na poziomie krajowym przewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do takiego urządzenia.
 7. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu lub wprowadzenie do użytku urządzenia zgodnie z ust. 1.
 8. Stosowanie art. 17a i 17d oraz korzystanie z procedury udzielania zezwoleń określonej w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma wpływu na stosowanie odpowiednich procedur oceny zgodności określonych w art. 14 na terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 17d

Priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku oraz wzajemna pomoc między organami

1. Państwa członkowskie traktują priorytetowo działania w zakresie nadzoru rynku dotyczące urządzeń wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.
 2. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku organy nadzoru rynku państw członkowskich dokładają wszelkich starań, aby zapewnić pomoc innym organom nadzoru rynku, w tym poprzez mobilizowanie i oddelegowywanie zespołów ekspertów celem tymczasowego wzmocnienia personelu organów nadzoru rynku wnioskujących o pomoc lub poprzez zapewnienie wsparcia logistycznego, takiego jak wzmocnienie zdolności w zakresie badań urządzeń wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.”;
- 2) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 po zdaniu pierwszym dodaje się następujące zdanie: „Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011*.” „Komitet, o którym mowa w art. 18:”; „Komitet, o którym mowa w art. 18:”;
- b) po ust. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:
„2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2006/42/WE

W dyrektywie 2006/42/WE dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 21b

Stosowanie procedur nadzwyczajnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 21c–21h niniejszej dyrektywy miały zastosowanie wyłącznie w przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie art. 23 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] aktu wykonawczego uruchamiającego art. 26 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] w odniesieniu do niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 21c–21h miały zastosowanie wyłącznie do maszyn, które zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 21c–21h miały zastosowanie wyłącznie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
Art. 21d ust. 2 akapit drugi oraz art. 21d ust. 5 mają jednak zastosowanie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku oraz po jego odwołaniu lub wygaśnięciu.
4. Komisja jest uprawniona do ustanawiania w drodze aktów wykonawczych przepisów dotyczących działań następczych, które należy podjąć w odniesieniu do maszyn wprowadzonych do obrotu zgodnie z art. 21d–21g. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22 ust. 3.

Artykuł 21c

Priorytetowe traktowanie oceny zgodności maszyn istotnych w kontekście kryzysu

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do maszyn wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, które podlegają procedurom oceny zgodności określonym w art. 12 i wymagającym obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej.
2. Wszelkie wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności maszyn wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu są rozpatrywane przez jednostki notyfikowane w pierwszej kolejności.

3. Wszelkie oczekujące wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności maszyn wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu rozpatruje się w pierwszej kolejności, przed wszystkimi innymi wnioskami o przeprowadzenie oceny zgodności maszyn, które nie zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu. Wymóg ten ma zastosowanie do wszystkich wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności maszyn wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, niezależnie od tego, czy złożono je przed uruchomieniem procedur nadzwyczajnych zgodnie z art. 21b, czy po nim.
4. Priorytetowe traktowanie wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności maszyn zgodnie z ust. 2 i 3 nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi kosztami dla producentów, którzy złożyli te wnioski.
5. Jednostki notyfikowane dokładają wszelkich starań, aby zwiększyć swoje zdolności w zakresie badań maszyn wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, w odniesieniu do których zostały notyfikowane.

Artykuł 21d

Odstępstwo od procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 każdy właściwy organ krajowy może, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku, wydać zezwolenie na wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku na terytorium danego państwa członkowskiego danej maszyny wskazanej jako towar istotny w kontekście kryzysu, w odniesieniu do której jednostka notyfikowana nie przeprowadziła procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej, o których mowa w art. 12, ale w odniesieniu do której wykazano zgodność ze wszystkimi obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa.
2. Producent maszyn, które podlegają procedurze udzielania zezwoleń, o której mowa w ust. 1, oświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dana maszyna spełnia wszystkie obowiązujące zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa, i odpowiada za dopełnienie wszystkich procedur oceny zgodności wskazanych przez właściwy organ krajowy.

Producent wdraża również wszelkie racjonalne środki w celu zapewnienia, aby maszyna, na którą udzielono zezwolenia na podstawie ust. 1, nie opuściła terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło zezwolenia.
3. Każde zezwolenie wydane przez właściwy organ krajowy na podstawie ust. 1 zawiera warunki i wymagania, na podstawie których można wprowadzić do obrotu lub oddać do użytku maszynę, w tym:
 - a) opis procedur, za pomocą których skutecznie wykazano zgodność z obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa zawartymi w niniejszej dyrektywie;
 - b) szczegółowe wymagania dotyczące identyfikowalności danej maszyny;
 - c) datę ważności zezwolenia, która nie może wykraczać poza ostatni dzień okresu, na jaki uruchomiono tryb sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku;
 - d) wszelkie szczegółowe wymagania dotyczące potrzeby zapewnienia ciągłej oceny zgodności w odniesieniu do danej maszyny;

- e) środki, jakie należy wdrożyć w odniesieniu do danej maszyny po wygaśnięciu zezwolenia, aby zapewnić przywrócenie zgodności tej maszyny ze wszystkimi wymaganiami zawartymi w niniejszej dyrektywie.
- 4. Na zasadzie odstępstwa od art. 21d ust. 3 akapit pierwszy właściwy organ krajowy może, w stosownych przypadkach, zmienić warunki określone w zezwoleniu, o których mowa w ust. 3, także po odwołaniu lub wygaśnięciu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
- 5. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 i 16 maszyna, na którą udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie może opuścić terytorium państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie, i nie może być opatrzona oznakowaniem CE.
- 6. Organy nadzoru rynku państwa członkowskiego, którego właściwy organ udzielił zezwolenia zgodnie z ust. 1, są upoważnione do wdrożenia wszelkich środków naprawczych i ograniczających na poziomie krajowym przewidzianych w niniejszej dyrektywie⁵⁷ w odniesieniu do takiej maszyny.
- 7. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku maszyny zgodnie z ust. 1.
- 8. Stosowanie art. 21b–21h oraz korzystanie z procedury udzielania zezwoleń określonej w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma wpływu na stosowanie odpowiednich procedur oceny zgodności określonych w art. 12 na terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 21e

Domniemanie zgodności na podstawie norm krajowych i międzynarodowych

Państwa członkowskie wdrażają wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby na potrzeby wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku, ich właściwe organy uznawały, iż maszyna, która spełnia odpowiednie normy międzynarodowe lub wszelkie normy krajowe obowiązujące w państwie członkowskim producenta, gwarantujące poziom bezpieczeństwa wymagany na podstawie zasadniczych wymagań określonych w załączniku I, spełnia te zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa w każdym z następujących przypadków:

- a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy;
- b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które uwzględniono przy uruchomieniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

⁵⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1).

Artykuł 21f

Przyjmowanie wspólnych specyfikacji dających podstawę domniemania zgodności

1. Jeżeli maszyny wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje dotyczące takich maszyn, uwzględniające zasadnicze wymagania określone w załączniku I, w każdym z następujących przypadków:
 - a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy;
 - b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które doprowadziły do uruchomienia trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22 ust. 3. Mają one zastosowanie do maszyn wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]. Na wczesnym etapie przygotowywania projektu aktu wykonawczego ustanawiającego wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Nie naruszając przepisów art. 7, domniemywa się, że maszyny zgodne ze specyfikacjami przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu spełniają zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I, uwzględnione w tych wspólnych specyfikacjach lub ich częściach.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 21b ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że maszyna objęta wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowi zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzoną do obrotu maszynę zgodną z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodną z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z [rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku].
5. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że wspólna specyfikacja, o której mowa w ust. 1, nie spełnia w całości zasadniczych wymagań w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa, które ma uwzględniać i które są określone w załączniku I, informuje o tym Komisję, podając szczegółowe wyjaśnienie, a Komisja ocenia tę informację, a następnie,

w stosownych przypadkach, zmienia lub wycofuje akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.

Artykuł 21g

Przyjmowanie obowiązkowych wspólnych specyfikacji

1. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających obowiązkowe wspólne specyfikacje uwzględniające zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I w odniesieniu do maszyn wymienionych w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 21b ust. 1.
2. Akty wykonawcze ustanawiające obowiązkowe wspólne specyfikacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 3. Mają one zastosowanie do maszyn wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektu aktu wykonawczego ustanawiającego wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 21b ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że maszyna objęta obowiązkowymi wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowi zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzoną do obrotu maszynę zgodną z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodną z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchynieniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z *[rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]*.

Artykuł 21h

Priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku oraz wzajemna pomoc między organami

1. Państwa członkowskie traktują priorytetowo działania w zakresie nadzoru rynku dotyczące maszyn wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.
2. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku organy nadzoru rynku państw członkowskich dokładają wszelkich starań, aby zapewnić pomoc innym organom nadzoru rynku, w tym poprzez mobilizowanie i oddelegowywanie zespołów ekspertów celem tymczasowego wzmocnienia personelu organów nadzoru rynku wnioskujących o pomoc lub poprzez zapewnienie wsparcia logistycznego, takiego jak wzmocnienie zdolności w zakresie badań maszyn wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.”.

Artykuł 3

Zmiany w dyrektywie 2010/35/UE

W dyrektywie 2010/35/UE wprowadza się następujące zmiany:

dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 5a
PROCEDURY NADZWYCZAJNE

Artykuł 33a

Stosowanie procedur nadzwyczajnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 33b, 33c i 33d niniejszej dyrektywy miały zastosowanie wyłącznie w przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie art. 23 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] aktu wykonawczego uruchamiającego art. 26 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] w odniesieniu do niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 33b, 33c i 33d miały zastosowanie wyłącznie do ciśnieniowych urządzeń transportowych, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 33b, 33c i 33d miały zastosowanie podczas trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
4. Art. 33c ust. 2 akapit drugi oraz art. 33c ust. 5 mają jednak zastosowanie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku oraz po jego odwołaniu lub wygaśnięciu.
5. Komisja jest uprawniona do ustanawiania w drodze aktów wykonawczych przepisów dotyczących działań następczych, które należy podjąć w odniesieniu do ciśnieniowych urządzeń transportowych wprowadzonych do obrotu zgodnie z art. 33c. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38a ust. 2.

Artykuł 33b

**Priorytetowe traktowanie oceny zgodności
ciśnieniowych urządzeń transportowych istotnych w kontekście kryzysu**

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do ciśnieniowych urządzeń transportowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, które podlegają procedurom oceny zgodności określonym w art. 12 i wymagającym obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej.
2. Wszelkie wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu są rozpatrywane przez jednostki notyfikowane w pierwszej kolejności.
3. Wszelkie oczekujące wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu rozpatruje się w pierwszej kolejności, przed wszystkimi innymi wnioskami o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń, które nie zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu. Wymóg ten ma zastosowanie do wszystkich wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, niezależnie od tego, czy złożono je przed uruchomieniem procedur nadzwyczajnych zgodnie z art. 33a, czy po nim.

4. Priorytetowe traktowanie wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych zgodnie z ust. 3 nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi kosztami dla producentów, którzy złożyli te wnioski.
5. Jednostki notyfikowane dokładają wszelkich starań, aby zwiększyć swoje zdolności w zakresie badań ciśnieniowych urządzeń transportowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, w odniesieniu do których zostały notyfikowane.

Artykuł 33c

Odstępstwo od procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 każdy właściwy organ krajowy może, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku, wydać zezwolenie na wprowadzenie do obrotu na terytorium danego państwa członkowskiego danego ciśnieniowego urządzenia transportowego wskazanego jako towar istotny w kontekście kryzysu, w odniesieniu do którego jednostka notyfikowana nie przeprowadziła procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej, o których mowa w art. 12, ale w odniesieniu do którego wykazano zgodność ze wszystkimi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w załącznikach do dyrektywy 2008/68/WE oraz w niniejszej dyrektywie.
2. Producent, importer, dystrybutor i użytkownik ciśnieniowego urządzenia transportowego, które podlega procedurze udzielania zezwoleń, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oświadczają na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dane ciśnieniowe urządzenie transportowe spełnia wszystkie mające zastosowanie wymagania określone w załącznikach do dyrektywy 2008/68/WE oraz w niniejszej dyrektywie i odpowiada za dopełnienie wszystkich procedur oceny zgodności wskazanych przez właściwy organ krajowy.

Producent, importer, dystrybutor i użytkownik wdrażają również wszelkie racjonalne środki w celu zapewnienia, aby ciśnieniowe urządzenie transportowe, na które udzielono zezwolenia na podstawie ust. 1, nie opuściło terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło zezwolenia.

3. Wszystkie zezwolenia wydane przez właściwy organ krajowy na podstawie ust. 1 zawierają warunki i wymagania, zgodnie z którymi można wprowadzić do obrotu lub wprowadzić do eksploatacji ciśnieniowe urządzenie transportowe, w tym:
 - a) opis procedur, za pomocą których skutecznie wykazano zgodność z mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w załącznikach do dyrektywy 2008/68/WE oraz w niniejszej dyrektywie;
 - b) szczegółowe wymagania dotyczące identyfikowalności danego ciśnieniowego urządzenia transportowego;
 - c) datę ważności zezwolenia, która nie może wykraczać poza ostatni dzień okresu, na jaki uruchomiono tryb sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku;
 - d) wszelkie szczegółowe wymagania dotyczące potrzeby zapewnienia ciągłej oceny zgodności w odniesieniu do danego ciśnieniowego urządzenia transportowego;
 - e) środki, jakie należy wdrożyć w odniesieniu do danego ciśnieniowego urządzenia transportowego po wygaśnięciu zezwolenia, aby zapewnić przywrócenie zgodności

tego ciśnieniowego urządzenia transportowego ze wszystkimi wymaganiami zawartymi w niniejszej dyrektywie.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 33a ust. 3 akapit pierwszy właściwy organ krajowy może, w stosownych przypadkach, zmienić warunki określone w zezwoleniu, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, także po odwołaniu lub wygaśnięciu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 14 i 16 ciśnieniowe urządzenie transportowe, na które udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie może opuścić terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło zezwolenia.
6. Organy nadzoru rynku państwa członkowskiego, którego właściwy organ udzielił zezwolenia zgodnie z ust. 1, są upoważnione do wdrożenia wszelkich środków naprawczych i ograniczających na poziomie krajowym przewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do takiego ciśnieniowego urządzenia transportowego.
7. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych zgodnie z ust. 1.
8. Stosowanie art. 33a i 33d oraz korzystanie z procedury udzielania zezwoleń określonej w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma wpływu na stosowanie odpowiednich procedur oceny zgodności określonych w art. 12 na terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 33d

Priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku oraz wzajemna pomoc między organami

1. Państwa członkowskie traktują priorytetowo działania w zakresie nadzoru rynku dotyczące ciśnieniowych urządzeń transportowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.

W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku organy nadzoru rynku państw członkowskich dokładają wszelkich starań, aby zapewnić pomoc innym organom nadzoru rynku, w tym poprzez mobilizowanie i oddelegowywanie zespołów ekspertów celem tymczasowego wzmocnienia personelu organów nadzoru rynku wnioskujących o pomoc lub poprzez zapewnienie wsparcia logistycznego, takiego jak wzmocnienie zdolności w zakresie badań ciśnieniowych urządzeń transportowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 38a

Procedura komitetowa

1. Komisja wspomagana jest przez komitet do spraw transportu towarów niebezpiecznych ustanowiony na podstawie art. 9 dyrektywy 2008/68/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011*.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”.

Artykuł 4
Zmiany w dyrektywie 2013/29/UE

W dyrektywie 2013/29/UE dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 5a
PROCEDURY NADZWYCZAJNE

Artykuł 42a
Stosowanie procedur nadzwyczajnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 42b–42g niniejszej dyrektywy miały zastosowanie wyłącznie w przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie art. 23 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] aktu wykonawczego uruchamiającego art. 26 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] w odniesieniu do niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 42b–42g miały zastosowanie wyłącznie do wyrobów pirotechnicznych, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 42b–42g miały zastosowanie wyłącznie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
4. Komisja jest uprawniona do ustanawiania w drodze aktów wykonawczych przepisów dotyczących działań następczych, które należy podjąć w odniesieniu do wyrobów pirotechnicznych wprowadzonych do obrotu zgodnie z art. 42c–42f. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 3.

Artykuł 42b

**Priorytetowe traktowanie oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych istotnych
w kontekście kryzysu**

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do wszelkich wyrobów pirotechnicznych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, które podlegają procedurom oceny zgodności określonym w art. 17 i wymagającym obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej.
2. Wszelkie wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu są rozpatrywane przez jednostki notyfikowane w pierwszej kolejności.
3. Wszelkie oczekujące wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu rozpatruje się w pierwszej kolejności, przed wszystkimi innymi wnioskami o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń, które nie zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu. Wymóg ten ma zastosowanie do wszystkich wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, niezależnie od tego, czy złożono je przed uruchomieniem procedur nadzwyczajnych zgodnie z art. 42a, czy po nim.

4. Priorytetowe traktowanie wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych zgodnie z ust. 3 nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi kosztami dla producentów, którzy złożyli te wnioski.
5. Jednostki notyfikowane dokładają wszelkich starań, aby zwiększyć swoje zdolności w zakresie badań wyrobów pirotechnicznych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, w odniesieniu do których zostały notyfikowane.

1. *Artykuł* 42c

Odstępstwo od procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej. Na zasadzie odstępstwa od art. 17 każdy właściwy organ krajowy może, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku, wydać zezwolenie na wprowadzenie do obrotu na terytorium danego państwa członkowskiego określonego wyrobu pirotechnicznego wskazanego jako towar istotny w kontekście kryzysu, w odniesieniu do którego jednostka notyfikowana nie przeprowadziła procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej, o których mowa w art. 17, ale w odniesieniu do którego wykazano zgodność ze wszystkimi obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie bezpieczeństwa.

2. Producent wyrobu pirotechnicznego, który podlega procedurze udzielania zezwoleń, o której mowa w ust. 1, oświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dany wyrób pirotechniczny spełnia wszystkie obowiązujące zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa, i odpowiada za dopełnienie wszystkich procedur oceny zgodności wskazanych przez właściwy organ krajowy.
3. Producent wdraża również wszelkie racjonalne środki w celu zapewnienia, aby wyrób pirotechniczny, na który udzielono zezwolenia na podstawie ust. 1, nie opuścił terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło zezwolenia.
4. Każde zezwolenie wydane przez właściwy organ krajowy na podstawie ust. 1 zawiera warunki i wymagania, na podstawie których można wprowadzić do obrotu wyrób pirotechniczny, w tym:
 - a) opis procedur, za pomocą których skutecznie wykazano zgodność z obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie bezpieczeństwa zawartymi w niniejszej dyrektywie;
 - b) szczegółowe wymagania dotyczące identyfikowalności danego wyrobu pirotechnicznego;
 - c) datę ważności zezwolenia, która nie może wykraczać poza ostatni dzień okresu, na jaki uruchomiono tryb sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku;
 - d) wszelkie szczegółowe wymagania dotyczące potrzeby zapewnienia ciągłej oceny zgodności w odniesieniu do danego wyrobu pirotechnicznego;
 - e) środki, jakie należy wdrożyć w odniesieniu do danego wyrobu pirotechnicznego po wygaśnięciu zezwolenia, aby zapewnić przywrócenie zgodności tego wyrobu pirotechnicznego ze wszystkimi wymaganiami zawartymi w niniejszej dyrektywie.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 42a ust. 3 akapit pierwszy właściwy organ krajowy może, w stosownych przypadkach, zmienić warunki określone w zezwoleniu, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, także po odwołaniu lub wygaśnięciu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.

6. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 i 20 wyroby pirotechniczne, na które udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie podlegają swobodnemu przepływowi towarów w Unii i nie umieszcza się na nich oznakowania CE. Organy nadzoru rynku nie są zobowiązane do uznawania ważności zezwoleń wydanych przez właściwe organy krajowe innego państwa członkowskiego.
7. Organy nadzoru rynku państwa członkowskiego, którego właściwy organ udzielił zezwolenia zgodnie z ust. 1, upoważnione są do wdrożenia wszelkich środków naprawczych i ograniczających na poziomie krajowym przewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do takich wyrobów pirotechnicznych.
8. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu wyrobu pirotechnicznego zgodnie z ust. 1.
9. Stosowanie art. 42a–42g oraz korzystanie z procedury udzielania zezwoleń określonej w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma wpływu na stosowanie odpowiednich procedur oceny zgodności określonych w art. 17 na terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 42d

Domniemanie zgodności na podstawie norm krajowych i międzynarodowych

Państwa członkowskie wdrażają wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby na potrzeby wprowadzenia do obrotu ich właściwe organy uznawały, iż wyroby pirotechniczne, które spełniają odpowiednie normy międzynarodowe lub wszelkie normy krajowe obowiązujące w państwie członkowskim produkcji, gwarantujące poziom bezpieczeństwa wymagane na podstawie zasadniczych wymagań określonych w załączniku I, spełniają te zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa w każdym z następujących przypadków:

- a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy;
- b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które uwzględniono przy uruchomieniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 42e

Przyjmowanie wspólnych specyfikacji dających podstawę domniemania zgodności

1. Jeżeli wyroby pirotechniczne zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje dotyczące takich wyrobów pirotechnicznych, uwzględniające zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku I, w każdym z następujących przypadków:
 - a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych

uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy;

- b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które doprowadziły do uruchomienia trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 3. Mają one zastosowanie do wyrobów pirotechnicznych wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektów aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
 3. Nie naruszając przepisów art. 16, domniemywa się, że wyroby pirotechniczne zgodne ze wspólnymi specyfikacjami przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu spełniają zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku I, uwzględnione w tych wspólnych specyfikacjach lub ich częściach.
 4. Na zasadzie odstępstwa od art. 42a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód by sądzić, że wyroby pirotechniczne objęte wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu wyroby pirotechniczne zgodne z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z [rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku].
 5. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że wspólna specyfikacja, o której mowa w ust. 1, nie spełnia w całości zasadniczych wymagań w zakresie bezpieczeństwa, które ma uwzględniać i które są określone w załączniku I, informuje o tym Komisję, podając szczegółowe wyjaśnienie, a Komisja ocenia tę informację, a następnie, w stosownych przypadkach, zmienia lub wycofuje akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.

Artykuł 42f

Przyjmowanie obowiązkowych wspólnych specyfikacji

1. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających obowiązkowe wspólne specyfikacje uwzględniające zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku I w odniesieniu do wyrobów pirotechnicznych, które zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu.

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 3, i mają one zastosowanie do wyrobów pirotechnicznych wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektów aktów wykonawczych ustanawiających wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na mocy stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 42a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód by sądzić, że wyroby pirotechniczne objęte obowiązkowymi wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu wyroby pirotechniczne zgodne z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z *[rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]*.

Artykuł 42g

Priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku oraz wzajemna pomoc między organami

1. Państwa członkowskie traktują priorytetowo działania w zakresie nadzoru rynku dotyczące wyrobów pirotechnicznych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.
2. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku organy nadzoru rynku państw członkowskich dokładają wszelkich starań, aby zapewnić pomoc innym organom nadzoru rynku, w tym poprzez mobilizowanie i oddelegowywanie zespołów ekspertów celem tymczasowego wzmocnienia personelu organów nadzoru rynku wnioskujących o pomoc lub poprzez zapewnienie wsparcia logistycznego, takiego jak wzmocnienie zdolności w zakresie badań wyrobów pirotechnicznych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.”.

Artykuł 5

Zmiany w dyrektywie 2014/28/UE

W dyrektywie 2014/28/UE dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 6a PROCEDURY NADZWYCZAJNE

Artykuł 45a

Stosowanie procedur nadzwyczajnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 45b–45g niniejszej dyrektywy miały zastosowanie wyłącznie w przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie art. 23 *[rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]* aktu wykonawczego uruchamiającego art. 26 *[rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]* w odniesieniu do niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 45b–45g miały zastosowanie wyłącznie do materiałów wybuchowych, które zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 45b–45g miały zastosowanie wyłącznie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.

Art. 45c ust. 2 akapit drugi oraz art. 45c ust. 5 mają jednak zastosowanie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku oraz po jego odwołaniu lub wygaśnięciu.
4. Komisja jest uprawniona do ustanawiania w drodze aktów wykonawczych przepisów dotyczących działań następczych, które należy podjąć w odniesieniu do materiałów wybuchowych wprowadzonych do obrotu zgodnie z art. 45c–45f. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 49 ust. 3.

Artykuł 45b

Priorytetowe traktowanie oceny zgodności materiałów wybuchowych istotnych w kontekście kryzysu

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do wszelkich materiałów wybuchowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, które podlegają procedurom oceny zgodności określonym w art. 20 i wymagającym obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej.
2. Wszelkie wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności materiałów wybuchowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu są rozpatrywane przez jednostki notyfikowane w pierwszej kolejności.
3. Wszelkie oczekujące wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności takich materiałów wybuchowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu rozpatruje się w pierwszej kolejności, przed wszystkimi innymi wnioskami o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń, które nie zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu. Wymóg ten ma zastosowanie do wszystkich wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności materiałów wybuchowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, niezależnie od tego, czy złożono je przed uruchomieniem procedur nadzwyczajnych zgodnie z art. 45a, czy po nim.
4. Priorytetowe traktowanie wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności materiałów wybuchowych zgodnie z ust. 3 nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi kosztami dla producentów, którzy złożyli te wnioski.
5. Jednostki notyfikowane dokładają wszelkich starań, aby zwiększyć swoje zdolności w zakresie badań materiałów wybuchowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, w odniesieniu do których zostały notyfikowane.

Artykuł 45c

Odstępstwo od procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 20 każdy właściwy organ krajowy może, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku, wydać zezwolenie na wprowadzenie do obrotu na terytorium danego państwa członkowskiego danego materiału wybuchowego wskazanego jako towar istotny w kontekście kryzysu, w odniesieniu

do którego jednostka notyfikowana nie przeprowadziła procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej, o których mowa w art. 20, ale w odniesieniu do którego wykazano zgodność ze wszystkimi obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie bezpieczeństwa.

2. Producent materiału wybuchowego, który podlega procedurze udzielania zezwoleń, o której mowa w ust. 1, oświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dany materiał wybuchowy spełnia wszystkie obowiązujące zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa, i odpowiada za dopełnienie wszystkich procedur oceny zgodności wskazanych przez właściwy organ krajowy.

Producent wdraża również wszelkie racjonalne środki w celu zapewnienia, aby materiał wybuchowy, na który udzielono zezwolenia na podstawie ust. 1, nie opuścił terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło zezwolenia.

3. Każde zezwolenie wydane przez właściwy organ krajowy na podstawie ust. 1 zawiera warunki i wymagania, na podstawie których można wprowadzić do obrotu materiał wybuchowy, w tym:
 - a) opis procedur, za pomocą których skutecznie wykazano zgodność z obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie bezpieczeństwa zawartymi w niniejszej dyrektywie;
 - b) szczegółowe wymagania dotyczące identyfikowalności danego materiału wybuchowego;
 - c) datę ważności zezwolenia, która nie może wykraczać poza ostatni dzień okresu, na jaki uruchomiono tryb sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku;
 - d) wszelkie szczegółowe wymagania dotyczące potrzeby zapewnienia ciągłej oceny zgodności w odniesieniu do danego materiału wybuchowego;
 - e) środki, jakie należy wdrożyć w odniesieniu do danego materiału wybuchowego po wygaśnięciu zezwolenia, aby zapewnić przywrócenie zgodności tego materiału wybuchowego ze wszystkimi wymaganiami zawartymi w niniejszej dyrektywie.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 45a ust. 3 akapit pierwszy właściwy organ krajowy może, w stosownych przypadkach, zmienić warunki określone w zezwoleniu, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, także po odwołaniu lub wygaśnięciu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 i 23 materiały wybuchowe, na które udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1 tego artykułu, nie mogą opuścić terytorium państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie, i nie mogą być opatrzone oznakowaniem CE.
6. Organy nadzoru rynku państwa członkowskiego, którego właściwy organ udzielił zezwolenia zgodnie z ust. 1, są upoważnione do wdrożenia wszelkich środków naprawczych i ograniczających na poziomie krajowym przewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do takich materiałów wybuchowych.
7. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu materiału wybuchowego zgodnie z ust. 1.
8. Stosowanie art. 45a i 45g oraz korzystanie z procedury udzielania zezwoleń określonej w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma wpływu na stosowanie odpowiednich

procedur oceny zgodności określonych w art. 20 na terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 45d

Domniemanie zgodności na podstawie norm krajowych i międzynarodowych

- a) Państwa członkowskie wdrażają wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby na potrzeby wprowadzenia do obrotu ich właściwe organy uznawały, iż materiały wybuchowe, które spełniają odpowiednie normy międzynarodowe lub wszelkie normy krajowe obowiązujące w państwie członkowskim produkcji, gwarantujące poziom bezpieczeństwa wymagany na podstawie zasadniczych wymagań w zakresie bezpieczeństwa określonych w załączniku II, spełniają te zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa w każdym z następujących przypadków:
- a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku II do niniejszej dyrektywy;
- b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które uwzględniono przy uruchomieniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania określone w załączniku II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 45e

Przyjmowanie wspólnych specyfikacji dających podstawę domniemania zgodności

1. Jeżeli materiały wybuchowe wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje dotyczące takich materiałów wybuchowych, uwzględniające zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku II, w każdym z następujących przypadków:
- a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku II do niniejszej dyrektywy;
- b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które doprowadziły do uruchomienia trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku II.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 49 ust. 3. Mają one zastosowanie do materiałów wybuchowych wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji

nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z [rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]. Na wczesnym etapie przygotowywania projektu aktu wykonawczego ustanawiającego wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.

3. Nie naruszając przepisów art. 19, domniemywa się, że materiały wybuchowe zgodne ze wspólnymi specyfikacjami przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu spełniają zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku II, uwzględnione w tych wspólnych specyfikacjach lub ich częściach.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 45a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że materiały wybuchowe objęte wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu materiały wybuchowe zgodne z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchynieniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z [rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku].
5. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że wspólna specyfikacja, o której mowa w ust. 1, nie spełnia w całości zasadniczych wymagań w zakresie bezpieczeństwa, które ma uwzględniać i które są określone w załączniku II, informuje o tym Komisję, podając szczegółowe wyjaśnienie, a Komisja ocenia tę informację, a następnie, w stosownych przypadkach, zmienia lub wycofuje akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.

Artykuł 45f

Przyjmowanie obowiązkowych wspólnych specyfikacji

1. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających obowiązkowe wspólne specyfikacje uwzględniające zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku II w odniesieniu do materiałów wybuchowych, które zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 49 ust. 3, przy czym mają one zastosowanie do materiałów wybuchowych wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektów aktów wykonawczych ustanawiających wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na mocy stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 45a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że materiały wybuchowe objęte obowiązkowymi wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu materiały wybuchowe zgodne z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne

z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z [rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku].

Artykuł 45g

Priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku oraz wzajemna pomoc między organami

1. Państwa członkowskie traktują priorytetowo działania w zakresie nadzoru rynku dotyczące materiałów wybuchowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.
2. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku organy nadzoru rynku państw członkowskich dokładają wszelkich starań, aby zapewnić pomoc innym organom nadzoru rynku, w tym poprzez mobilizowanie i oddelegowywanie zespołów ekspertów celem tymczasowego wzmocnienia personelu organów nadzoru rynku wnioskujących o pomoc lub poprzez zapewnienie wsparcia logistycznego, takiego jak wzmocnienie zdolności w zakresie badań materiałów wybuchowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.”.

Artykuł 6

Zmiany w dyrektywie 2014/29/UE

W dyrektywie 2014/29/UE dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 5a PROCEDURY NADZWYCZAJNE

Artykuł 38a

Stosowanie procedur nadzwyczajnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 38b–38g niniejszej dyrektywy miały zastosowanie wyłącznie w przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie art. 23 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] aktu wykonawczego uruchamiającego art. 26 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] w odniesieniu do niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 38b–38g miały zastosowanie wyłącznie do zbiorników, które w akcie wykonawczym Komisji, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 38b–38g miały zastosowanie wyłącznie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
Art. 38c ust. 2 akapit drugi oraz art. 38c ust. 5 mają jednak zastosowanie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku oraz po jego odwołaniu lub wygaśnięciu.
4. Komisja jest uprawniona do ustanawiania w drodze aktów wykonawczych przepisów dotyczących działań następczych, które należy podjąć w odniesieniu do zbiorników

wprowadzonych do obrotu zgodnie z art. 38c–38f. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 3.

Artykuł 38b

Priorytetowe traktowanie oceny zgodności zbiorników istotnych w kontekście kryzysu

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do zbiorników wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, które podlegają procedurom oceny zgodności określonym w art. 13 i wymagającym obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej.
2. Wszelkie wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności zbiorników wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu są rozpatrywane przez jednostki notyfikowane w pierwszej kolejności.
3. Wszelkie oczekujące wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności zbiorników wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu rozpatruje się w pierwszej kolejności, przed wszystkimi innymi wnioskami o przeprowadzenie oceny zgodności urzędzeń, które nie zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu. Wymóg ten ma zastosowanie do wszystkich wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności zbiorników wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, niezależnie od tego, czy złożono je przed uruchomieniem procedur nadzwyczajnych zgodnie z art. 38a, czy po nim.
4. Priorytetowe traktowanie wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności zbiorników zgodnie z ust. 3 nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi kosztami dla producentów, którzy złożyli te wnioski.
5. Jednostki notyfikowane dokładają wszelkich starań, aby zwiększyć swoje zdolności w zakresie badań zbiorników wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, w odniesieniu do których zostały notyfikowane.

Artykuł 38c

Odstępstwo od procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 każdy właściwy organ krajowy może, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku, wydać zezwolenie na wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku na terytorium danego państwa członkowskiego określonego zbiornika wskazanego jako towar istotny w kontekście kryzysu, w odniesieniu do którego jednostka notyfikowana nie przeprowadziła procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej, o których mowa w art. 13, ale w odniesieniu do którego wykazano zgodność ze wszystkimi obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie bezpieczeństwa.
2. Producent zbiornika, który podlega procedurze udzielania zezwoleń, o której mowa w ust. 1, oświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dany zbiornik spełnia wszystkie obowiązujące zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa, i odpowiada za dopełnienie wszystkich procedur oceny zgodności wskazanych przez właściwy organ krajowy.

Producent wdraża również wszelkie racjonalne środki w celu zapewnienia, aby zbiornik, na który udzielono zezwolenia na podstawie ust. 1, nie opuścił terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło zezwolenia.

3. Każde zezwolenie wydane przez właściwy organ krajowy na podstawie ust. 1 zawiera warunki i wymagania, na podstawie których można wprowadzić do obrotu lub oddać do użytku zbiornik, w tym:
 - a) opis procedur, za pomocą których skutecznie wykazano zgodność z obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie bezpieczeństwa zawartymi w niniejszej dyrektywie;
 - b) szczegółowe wymagania dotyczące identyfikowalności danego zbiornika;
 - c) datę ważności zezwolenia, która nie może wykraczać poza ostatni dzień okresu, na jaki uruchomiono tryb sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku;
 - d) wszelkie szczegółowe wymagania dotyczące potrzeby zapewnienia ciągłej oceny zgodności w odniesieniu do danego zbiornika;
 - e) środki, jakie należy wdrożyć w odniesieniu do danego zbiornika po wygaśnięciu zezwolenia, aby zapewnić przywrócenie zgodności tego zbiornika ze wszystkimi wymaganiami zawartymi w niniejszej dyrektywie.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 38a ust. 3 akapit pierwszy właściwy organ krajowy może, w stosownych przypadkach, zmienić warunki określone w zezwoleniu, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, także po odwołaniu lub wygaśnięciu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 i 16 zbiorniki, na które udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie mogą opuścić terytorium państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie, i nie mogą być opatrzone oznakowaniem i napisami CE.
6. Organy nadzoru rynku państwa członkowskiego, którego właściwy organ udzielił zezwolenia zgodnie z ust. 1, są upoważnione do wdrożenia wszelkich środków naprawczych i ograniczających na poziomie krajowym przewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do takich zbiorników.
7. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku zbiornika zgodnie z ust. 1.
8. Stosowanie art. 38a–38g oraz korzystanie z procedury udzielania zezwoleń określonej w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma wpływu na stosowanie odpowiednich procedur oceny zgodności określonych w art. 13 na terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 38d

Domniemanie zgodności na podstawie norm krajowych i międzynarodowych

Państwa członkowskie wdrażają wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby na potrzeby wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku, ich właściwe organy uznawały, iż zbiorniki, które spełniają odpowiednie normy międzynarodowe lub wszelkie normy krajowe obowiązujące w państwie członkowskim produkcji, gwarantujące poziom bezpieczeństwa wymagany na podstawie zasadniczych wymagań w zakresie bezpieczeństwa określonych w załączniku I, spełniają te zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa w każdym z następujących przypadków:

- a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych

uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy;

- b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które uwzględniono przy uruchomieniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 38e

Przyjmowanie wspólnych specyfikacji dających podstawę domniemania zgodności

1. Jeżeli zbiorniki wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje dotyczące takich zbiorników, uwzględniające zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku I, w każdym z następujących przypadków:
 - a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy;
 - b) poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które doprowadziły do uruchomienia trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 3. Mają one zastosowanie do zbiorników wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]. Na wczesnym etapie przygotowywania projektu aktu wykonawczego ustanawiającego wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Nie naruszając przepisów art. 12, domniemywa się, że zbiorniki zgodne ze wspólnymi specyfikacjami przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu spełniają zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku I, uwzględnione w tych wspólnych specyfikacjach lub ich częściach.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 38a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że zbiorniki objęte wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub

bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu zbiorniki zgodne z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z *[rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]*.

5. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że wspólna specyfikacja, o której mowa w ust. 1, nie spełnia w całości zasadniczych wymagań w zakresie bezpieczeństwa, które ma uwzględniać i które są określone w załączniku I, informuje o tym Komisję, podając szczegółowe wyjaśnienie, a Komisja ocenia tę informację, a następnie, w stosownych przypadkach, zmienia lub wycofuje akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.

Artykuł 38f

Przyjmowanie obowiązkowych wspólnych specyfikacji

1. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających obowiązkowe wspólne specyfikacje uwzględniające zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku I w odniesieniu do zbiorników, które zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 3, przy czym mają one zastosowanie do zbiorników wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektu aktu wykonawczego ustanawiającego wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 38a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że zbiorniki objęte wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu zbiorniki zgodne z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z *[rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]*.

Artykuł 38g

Priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku oraz wzajemna pomoc między organami

1. Państwa członkowskie traktują priorytetowo działania w zakresie nadzoru rynku dotyczące zbiorników wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.
2. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku organy nadzoru rynku państw członkowskich dokładają wszelkich starań, aby zapewnić pomoc innym organom nadzoru rynku, w tym poprzez mobilizowanie i oddelegowywanie zespołów ekspertów celem tymczasowego wzmocnienia personelu organów nadzoru rynku wnioskujących o pomoc lub poprzez zapewnienie

wsparcia logistycznego, takiego jak wzmocnienie zdolności w zakresie badań zbiorników wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.”.

Artykuł 7

Zmiany w dyrektywie 2014/30/UE

W dyrektywie 2014/30/UE wprowadza się następujące zmiany:

dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 5a PROCEDURY NADZWYCZAJNE

Artykuł 40a

Stosowanie procedur nadzwyczajnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 40b–40g niniejszej dyrektywy miały zastosowanie wyłącznie w przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie art. 23 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] aktu wykonawczego uruchamiającego art. 26 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] w odniesieniu do niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 40b–40g miały zastosowanie wyłącznie do aparatury, którą wskazano jako towar istotny w kontekście kryzysu w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 40b–40g miały zastosowanie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
4. Komisja jest uprawniona do ustanawiania w drodze aktów wykonawczych przepisów dotyczących działań następczych, które należy podjąć w odniesieniu do aparatury wprowadzonej do obrotu zgodnie z art. 40c–40f. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2a.

Artykuł 40b

Priorytetowe traktowanie oceny zgodności aparatury istotnej w kontekście kryzysu

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do aparatury wskazanej jako towar istotny w kontekście kryzysu, która podlega procedurom oceny zgodności określonym w art. 14 i wymagającym obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej.
2. Wszelkie wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności aparatury wskazanej jako towar istotny w kontekście kryzysu są rozpatrywane przez jednostki notyfikowane w pierwszej kolejności.
3. Wszelkie oczekujące wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności aparatury wskazanej jako towar istotny w kontekście kryzysu rozpatruje się w pierwszej kolejności, przed wszystkimi innymi wnioskami o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń, które nie zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu. Wymóg ten ma zastosowanie do wszystkich wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności aparatury wskazanej jako towar istotny w kontekście kryzysu, niezależnie od tego, czy złożono je przed uruchomieniem procedur nadzwyczajnych zgodnie z art. 40a, czy po nim.

4. Priorytetowe traktowanie wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności aparatury zgodnie z ust. 3 nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi kosztami dla producentów, którzy złożyli te wnioski.
5. Jednostki notyfikowane dokładają wszelkich starań, aby zwiększyć swoje zdolności w zakresie badań aparatury wskazanej jako towar istotny w kontekście kryzysu, w odniesieniu do której zostały notyfikowane.

Artykuł 40c

Odstępstwo od procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 14 każdy właściwy organ krajowy może, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku, wydać zezwolenie na wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku na terytorium danego państwa członkowskiego określonej aparatury wskazanej jako towar istotny w kontekście kryzysu, w odniesieniu do której jednostka notyfikowana nie przeprowadziła procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej, o których mowa w art. 14, ale w odniesieniu do której wykazano zgodność ze wszystkimi obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie bezpieczeństwa.
2. Producent aparatury, która podlega procedurze udzielania zezwoleń, o której mowa w ust. 1, oświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dana aparatura spełnia wszystkie obowiązujące zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa, i odpowiada za dopełnienie wszystkich procedur oceny zgodności wskazanych przez właściwy organ krajowy.

Producent wdraża również wszelkie racjonalne środki w celu zapewnienia, aby aparatura, na którą udzielono zezwolenia na podstawie ust. 1, nie opuściła terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło zezwolenia.
3. Każde zezwolenie wydane przez właściwy organ krajowy na podstawie ust. 1 zawiera warunki i wymagania, na podstawie których można wprowadzić do obrotu lub oddać do użytku aparaturę, w tym:
 - a) opis procedur, za pomocą których skutecznie wykazano zgodność z obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie bezpieczeństwa zawartymi w niniejszej dyrektywie;
 - b) szczegółowe wymagania dotyczące identyfikowalności danej aparatury;
 - c) datę ważności zezwolenia, która nie może wykraczać poza ostatni dzień okresu, na jaki uruchomiono tryb sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku;
 - d) wszelkie szczegółowe wymagania dotyczące potrzeby zapewnienia ciągłej oceny zgodności w odniesieniu do danej aparatury;
 - e) środki, jakie należy wdrożyć w odniesieniu do danej aparatury po wygaśnięciu zezwolenia, aby zapewnić przywrócenie zgodności tej aparatury ze wszystkimi wymaganiami zawartymi w niniejszej dyrektywie.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 40a ust. 3 akapit pierwszy właściwy organ krajowy może, w stosownych przypadkach, zmienić warunki określone w zezwoleniu, o których mowa w ust. 3, także po odwołaniu lub wygaśnięciu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 i 17 aparatura, na którą udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie może opuścić terytorium państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie, i nie może być opatrzona oznakowaniem CE.
6. Organy nadzoru rynku państwa członkowskiego, którego właściwy organ udzielił zezwolenia zgodnie z ust. 1, są upoważnione do wdrożenia wszelkich środków naprawczych i ograniczających na poziomie krajowym przewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do takiej aparatury.
7. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku aparatury zgodnie z ust. 1.
8. Stosowanie art. 40a–40g oraz korzystanie z procedury udzielania zezwoleń określonej w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma wpływu na stosowanie odpowiednich procedur oceny zgodności określonych w art. 14 na terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 40d

Domniemanie zgodności na podstawie norm krajowych i międzynarodowych

Państwa członkowskie wdrażają wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby na potrzeby wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku, ich właściwe organy uznawały, iż aparatura, która spełnia odpowiednie normy międzynarodowe lub wszelkie normy krajowe obowiązujące w państwie członkowskim produkcji, gwarantujące poziom bezpieczeństwa wymagany na podstawie zasadniczych wymagań w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określonych w załączniku I, spełnia te zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa w każdym z następujących przypadków:

- a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy albo
- b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które uwzględniono przy uruchomieniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] znacznie ograniczają możliwości producentów do korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 40e

Przyjmowanie wspólnych specyfikacji dających podstawę domniemania zgodności

1. Jeżeli aparaturę wskazano jako towar istotny w kontekście kryzysu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje dotyczące takiej aparatury, uwzględniające zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I, w każdym z następujących przypadków:
 - a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych

uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy;

- b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które doprowadziły do uruchomienia trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2a. Mają one zastosowanie do aparatury wprowadzonej do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektów aktów wykonawczych ustanawiających wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na mocy stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
 3. Nie naruszając przepisów art. 13, domniemywa się, że aparatura zgodna ze wspólnymi specyfikacjami przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu spełnia zasadnicze wymagania określone w załączniku I, uwzględnione w tych wspólnych specyfikacjach lub ich częściach.
 4. Na zasadzie odstępstwa od art. 40a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że aparatura objęta wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowi zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzoną do obrotu aparaturę zgodną z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodną z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z *[rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]*.
 5. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że wspólna specyfikacja, o której mowa w ust. 1, nie spełnia w całości zasadniczych wymagań w zakresie bezpieczeństwa, które ma uwzględniać i które są określone w załączniku I, informuje o tym Komisję, podając szczegółowe wyjaśnienie, a Komisja ocenia tę informację, a następnie, w stosownych przypadkach, zmienia lub wycofuje akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.

Artykuł 40f

Przyjmowanie obowiązkowych wspólnych specyfikacji

1. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających obowiązkowe wspólne specyfikacje uwzględniające zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I w odniesieniu do aparatury, którą wskazano jako towar istotny w kontekście kryzysu.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2a. Mają one zastosowanie do aparatury wprowadzonej do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym

rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektów aktów wykonawczych ustanawiających wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na mocy stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 40a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że aparatura objęta obowiązkowymi wspólnymi specyfikacjami, o których to specyfikacjach mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowi zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzoną do obrotu aparaturę zgodną z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodną z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z [rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku].

Artykuł 40g

Priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku oraz wzajemna pomoc między organami

1. Państwa członkowskie traktują priorytetowo działania w zakresie nadzoru rynku dotyczące aparatury wskazanej jako towar istotny w kontekście kryzysu.
2. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku organy nadzoru rynku państw członkowskich dokładają wszelkich starań, aby zapewnić pomoc innym organom nadzoru rynku, w tym poprzez mobilizowanie i oddelegowywanie zespołów ekspertów celem tymczasowego wzmocnienia personelu organów nadzoru rynku wnioskujących o pomoc lub poprzez zapewnienie wsparcia logistycznego, takiego jak wzmocnienie zdolności w zakresie badań aparatury wskazanej jako towar istotny w kontekście kryzysu.”;
3. w art. 41 dodaje się ustęp 2a w brzmieniu:
„2a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”.

Artykuł 8

Zmiany w dyrektywie 2014/31/UE

W dyrektywie 2014/31/UE dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 5a PROCEDURY NADZWYCZAJNE

Artykuł 40a

Stosowanie procedur nadzwyczajnych i ich odwołanie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 40b–40g niniejszej dyrektywy miały zastosowanie wyłącznie w przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie art. 23 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] aktu wykonawczego uruchamiającego art. 26 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] w odniesieniu do niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 40b–40g miały zastosowanie wyłącznie do wag, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 40b–40g miały zastosowanie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.

Art. 40c ust. 2 akapit drugi oraz art. 40c ust. 5 mają jednak zastosowanie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku oraz po jego odwołaniu lub wygaśnięciu.
4. Komisja jest uprawniona do ustanawiania w drodze aktów wykonawczych przepisów dotyczących działań następczych, które należy podjąć w odniesieniu do wag wprowadzonych do obrotu zgodnie z art. 40c–40f. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 3.

Artykuł 40b

Priorytetowe traktowanie oceny zgodności wag istotnych w kontekście kryzysu

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do wag wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, które podlegają procedurom oceny zgodności określonym w art. 13 i wymagającym obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej.
2. Wszelkie wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności wag wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu są rozpatrywane przez jednostki notyfikowane w pierwszej kolejności.
3. Wszelkie oczekujące wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności takich wag wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu rozpatruje się w pierwszej kolejności, przed wszystkimi innymi wnioskami o przeprowadzenie oceny zgodności wag, które nie zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu. Wymóg ten ma zastosowanie do wszystkich wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności wag wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, niezależnie od tego, czy złożono je przed uruchomieniem procedur nadzwyczajnych zgodnie z art. 40a, czy po nim.
4. Priorytetowe traktowanie wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności wag zgodnie z ust. 2 i 3 nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi kosztami dla producentów, którzy złożyli te wnioski.
5. Jednostki notyfikowane dokładają wszelkich starań, aby zwiększyć swoje zdolności w zakresie badań wag wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, w odniesieniu do których zostały notyfikowane.

Artykuł 40c

Odstępstwo od procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 13, każdy właściwy organ krajowy może, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku, wydać zezwolenie na wprowadzenie do obrotu na terytorium danego państwa członkowskiego danej wagi wskazanej jako towar istotny w kontekście kryzysu, w odniesieniu do której jednostka notyfikowana nie przeprowadziła procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej, o których mowa w art. 13, ale w odniesieniu do

której wykazano zgodność ze wszystkimi obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami.

2. Producent wagi, która podlega procedurze udzielania zezwoleń, o której mowa w ust. 1, oświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dana waga spełnia wszystkie obowiązujące zasadnicze wymagania, i odpowiada za dopełnienie wszystkich procedur oceny zgodności wskazanych przez właściwy organ krajowy.

Producent wdraża również wszelkie racjonalne środki w celu zapewnienia, aby waga, na którą udzielono zezwolenia na podstawie ust. 1, nie opuściła terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło zezwolenia.

3. Każde zezwolenie wydane przez właściwy organ krajowy na podstawie ust. 1 zawiera warunki i wymagania, na podstawie których można wprowadzić do obrotu wagę, w tym:
 - a) opis procedur, za pomocą których skutecznie wykazano zgodność z obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami zawartymi w niniejszej dyrektywie;
 - b) szczegółowe wymagania dotyczące identyfikowalności danej wagi;
 - c) datę ważności zezwolenia, która nie może wykraczać poza ostatni dzień okresu, na jaki uruchomiono tryb sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku;
 - d) wszelkie szczegółowe wymagania dotyczące potrzeby zapewnienia ciągłej oceny zgodności w odniesieniu do danej wagi;
 - e) środki, jakie należy wdrożyć w odniesieniu do danej wagi po wygaśnięciu zezwolenia, aby zapewnić przywrócenie zgodności tej wagi ze wszystkimi wymaganiami zawartymi w niniejszej dyrektywie.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 40a ust. 3 akapit pierwszy właściwy organ krajowy może, w stosownych przypadkach, zmienić warunki określone w zezwoleniu, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, także po odwołaniu lub wygaśnięciu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 i 16 wagi, na które udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie mogą opuścić terytorium państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie, i nie mogą być opatrzone oznakowaniem CE, ani dodatkowym oznakowaniem metrologicznym.
6. Organy nadzoru rynku państwa członkowskiego, którego właściwy organ udzielił zezwolenia zgodnie z ust. 1, są upoważnione do wdrożenia wszelkich środków naprawczych i ograniczających na poziomie krajowym przewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do takich wag.
7. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu wagi zgodnie z ust. 1.
8. Stosowanie art. 40a–40g oraz korzystanie z procedury udzielania zezwoleń określonej w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma wpływu na stosowanie odpowiednich procedur oceny zgodności określonych w art. 13 na terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 40d

Domniemanie zgodności na podstawie norm krajowych i międzynarodowych

Państwa członkowskie wdrażają wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby na potrzeby wprowadzenia do obrotu ich właściwe organy uznawały, iż wagi, które spełniają odpowiednie normy międzynarodowe lub wszelkie normy krajowe obowiązujące w państwie członkowskim produkcji, gwarantujące poziom bezpieczeństwa wymagany na podstawie zasadniczych wymagań określonych w załączniku I, spełniają te zasadnicze wymagania w każdym z następujących przypadków:

- a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy albo
- b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które uwzględniono przy uruchomieniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 40e

Przyjmowanie wspólnych specyfikacji dających podstawę domniemania zgodności

1. Jeżeli wagi wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje dotyczące takich wag, uwzględniające zasadnicze wymagania określone w załączniku I, w każdym z następujących przypadków:
 - a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy;
 - b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które doprowadziły do uruchomienia trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 3. Mają one zastosowanie do wag wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektu aktu wykonawczego ustanawiającego wspólne specyfikacje Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Nie naruszając przepisów art. 12, domniemywa się, że wagi zgodne ze wspólnymi specyfikacjami przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu spełniają

zasadnicze wymagania określone w załączniku I, uwzględnione w tych wspólnych specyfikacjach lub ich częściach.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 40a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że wagi objęte wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu wagi zgodne z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z *[rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]*.
5. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że wspólna specyfikacja, o której mowa w ust. 1, nie spełnia w całości zasadniczych wymagań, które ma uwzględniać i które są określone w załączniku I, informuje o tym Komisję, podając szczegółowe wyjaśnienie, a Komisja ocenia tę informację, a następnie, w stosownych przypadkach, zmienia lub wycofuje akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.

Artykuł 40f

Przyjmowanie obowiązkowych wspólnych specyfikacji

1. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających obowiązkowe wspólne specyfikacje uwzględniające zasadnicze wymagania określone w załączniku I w odniesieniu do wag, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 3. Mają one zastosowanie do wag wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektu aktu wykonawczego ustanawiającego wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 40a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że wagi objęte wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu wagi zgodne z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z *[rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]*.

Artykuł 40g

Priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku oraz wzajemna pomoc między organami

1. Państwa członkowskie traktują priorytetowo działania w zakresie nadzoru rynku dotyczące wag wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.

2. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku organy nadzoru rynku państw członkowskich dokładają wszelkich starań, aby zapewnić pomoc innym organom nadzoru rynku, w tym poprzez mobilizowanie i oddelegowywanie zespołów ekspertów celem tymczasowego wzmocnienia personelu organów nadzoru rynku wnioskujących o pomoc lub poprzez zapewnienie wsparcia logistycznego, takiego jak wzmocnienie zdolności w zakresie badań wag wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.”.

Artykuł 9

Zmiany w dyrektywie 2014/32/UE

W dyrektywie 2014/32/UE dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 5a PROCEDURY NADZWYCZAJNE

Artykuł 45a

Stosowanie procedur nadzwyczajnych i ich odwołanie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 45b–45g niniejszej dyrektywy miały zastosowanie wyłącznie w przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie art. 23 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] aktu wykonawczego uruchamiającego art. 26 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] w odniesieniu do niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 45b–45g miały zastosowanie wyłącznie do przyrządów pomiarowych, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 45b–45g miały zastosowanie wyłącznie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.

Art. 45c ust. 2 akapit drugi oraz art. 45c ust. 5 mają jednak zastosowanie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku oraz po jego odwołaniu lub wygaśnięciu.
4. Komisja jest uprawniona do ustanawiania w drodze aktów wykonawczych przepisów dotyczących działań następczych, które należy podjąć w odniesieniu do przyrządów pomiarowych wprowadzonych do obrotu zgodnie z art. 45c–45f. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 46 ust. 3.

Artykuł 45b

Priorytetowe traktowanie oceny zgodności przyrządów pomiarowych istotnych w kontekście kryzysu

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do wszelkich przyrządów pomiarowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, które podlegają procedurom oceny zgodności określonym w art. 17 i wymagającym obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej.

2. Wszelkie wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności przyrządów pomiarowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu są rozpatrywane przez jednostki notyfikowane w pierwszej kolejności.
3. Wszelkie oczekujące wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności takich przyrządów pomiarowych rozpatruje się w pierwszej kolejności, przed wszystkimi innymi wnioskami o przeprowadzenie oceny zgodności przyrządów pomiarowych, które nie zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu. Wymóg ten ma zastosowanie do wszystkich wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności przyrządów pomiarowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, niezależnie od tego, czy złożono je przed uruchomieniem procedur nadzwyczajnych zgodnie z art. 45a, czy po nim.
4. Priorytetowe traktowanie wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności przyrządów pomiarowych zgodnie z ust. 2 i 3 nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi kosztami dla producentów, którzy złożyli te wnioski.
5. Jednostki notyfikowane dokładają wszelkich starań, aby zwiększyć swoje zdolności w zakresie badań przyrządów pomiarowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, w odniesieniu do których zostały notyfikowane.

Artykuł 45c

Odstępstwo od procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 17 każdy właściwy organ krajowy może, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku, wydać zezwolenie na wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku na terytorium danego państwa członkowskiego określonego przyrządu pomiarowego wskazanego jako towar istotny w kontekście kryzysu, w odniesieniu do którego jednostka notyfikowana nie przeprowadziła procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej, o których mowa w art. 17, ale w odniesieniu do którego wykazano zgodność ze wszystkimi obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami.
2. Producent przyrządu pomiarowego, który podlega procedurze udzielania zezwoleń, o której mowa w ust. 1, oświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dany przyrząd pomiarowy spełnia wszystkie obowiązujące zasadnicze wymagania, i odpowiada za dopełnienie wszystkich procedur oceny zgodności wskazanych przez właściwy organ krajowy.

Producent wdraża również wszelkie racjonalne środki w celu zapewnienia, aby przyrząd pomiarowy, na który udzielono zezwolenia na podstawie ust. 1, nie opuścił terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło zezwolenia.
3. Każde zezwolenie wydane przez właściwy organ krajowy na podstawie ust. 1 zawiera warunki i wymagania, na podstawie których można wprowadzić do obrotu lub oddać do użytku przyrząd pomiarowy, w tym:
 - a) opis procedur, za pomocą których skutecznie wykazano zgodność z obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami zawartymi w niniejszej dyrektywie;
 - b) szczegółowe wymagania dotyczące identyfikowalności danego przyrządu pomiarowego;
 - c) datę ważności zezwolenia, która nie może wykraczać poza ostatni dzień okresu, na jaki uruchomiono tryb sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku;

- d) wszelkie szczegółowe wymagania dotyczące potrzeby zapewnienia ciągłej oceny zgodności w odniesieniu do danego przyrządu pomiarowego;
 - e) środki, jakie należy wdrożyć w odniesieniu do przyrządu pomiarowego po wygaśnięciu zezwolenia, aby zapewnić przywrócenie zgodności tego przyrządu pomiarowego ze wszystkimi wymaganiami zawartymi w niniejszej dyrektywie.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 7 i 20 przyrządy pomiarowe, na które udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie mogą opuścić terytorium państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie, i nie mogą być opatrzone oznakowaniem CE, ani dodatkowym oznakowaniem metrologicznym.
 5. Organy nadzoru rynku państwa członkowskiego, którego właściwy organ udzielił zezwolenia zgodnie z ust. 1, są upoważnione do wdrożenia wszelkich środków naprawczych i ograniczających na poziomie krajowym przewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do takich przyrządów pomiarowych.
 6. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku przyrządu pomiarowego zgodnie z ust. 1.
 7. Stosowanie art. 45a–45g oraz korzystanie z procedury udzielania zezwoleń określonej w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma wpływu na stosowanie odpowiednich procedur oceny zgodności określonych w art. 17 na terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 45d

Domniemanie zgodności na podstawie norm krajowych i międzynarodowych

Jeżeli:

Państwa członkowskie wdrażają wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby na potrzeby wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku, ich właściwe organy uznawały, iż przyrządy pomiarowe, które spełniają odpowiednie normy międzynarodowe lub wszelkie normy krajowe obowiązujące w państwie członkowskim produkcji, gwarantujące poziom bezpieczeństwa wymagany na podstawie zasadniczych wymagań określonych w odpowiednich załącznikach szczegółowych, spełniają te zasadnicze wymagania w każdym z następujących przypadków:

- a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania określone w załączniku I i w odpowiednich załącznikach szczegółowych do niniejszej dyrektywy albo
- b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które uwzględniono przy uruchomieniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania określone w załączniku I i w odpowiednich załącznikach szczegółowych do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 45e

Przyjmowanie wspólnych specyfikacji dających podstawę domniemania zgodności

1. Jeżeli przyrządy pomiarowe wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje dotyczące takich przyrządów pomiarowych, uwzględniające zasadnicze wymagania określone w załączniku I i w odpowiednich załącznikach szczegółowych, w każdym z następujących przypadków:
 - a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania określone w załączniku I i w odpowiednich załącznikach szczegółowych albo
 - b) poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które doprowadziły do uruchomienia trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku], znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania określone w załączniku I i w odpowiednich załącznikach szczegółowych do niniejszej dyrektywy.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 46 ust. 3. Mają one nadal zastosowanie do przyrządów pomiarowych wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektu aktu wykonawczego ustanawiającego wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Nie naruszając przepisów art. 14, domniemywa się, że przyrządy pomiarowe zgodne ze wspólnymi specyfikacjami przyjętymi na podstawie ust. 2 spełniają zasadnicze wymagania określone w załączniku I i w odpowiednich załącznikach szczegółowych, uwzględnione w tych wspólnych specyfikacjach lub ich częściach.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 45a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że przyrządy pomiarowe objęte wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu przyrządy pomiarowe zgodne z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z [rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku].
5. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że wspólna specyfikacja, o której mowa w ust. 1, nie spełnia w całości zasadniczych wymagań, które ma uwzględniać i które są określone w załączniku I i w odpowiednich załącznikach szczegółowych, informuje o tym Komisję, podając szczegółowe wyjaśnienie, a Komisja ocenia tę informację, a następnie, w stosowanych przypadkach, zmienia lub wycofuje akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.

Artykuł 45f

Przyjmowanie obowiązkowych wspólnych specyfikacji

1. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających obowiązkowe wspólne specyfikacje uwzględniające zasadnicze wymagania określone w załączniku I i w załącznikach szczegółowych w odniesieniu do przyrządów pomiarowych, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu.
2. Akty wykonawcze ustanawiające obowiązkowe wspólne specyfikacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 46 ust. 3. Mają one zastosowanie do przyrządów pomiarowych wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektu aktu wykonawczego ustanawiającego wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 45a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że przyrządy pomiarowe objęte obowiązkowymi wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu przyrządy pomiarowe zgodne z tymi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchynieniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z *[rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]*.

Artykuł 45g

Priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku oraz wzajemna pomoc między organami

1. Państwa członkowskie traktują priorytetowo działania w zakresie nadzoru rynku dotyczące przyrządów pomiarowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.
2. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku organy nadzoru rynku państw członkowskich dokładają wszelkich starań, aby zapewnić pomoc innym organom nadzoru rynku, w tym poprzez mobilizowanie i oddelegowywanie zespołów ekspertów celem tymczasowego wzmocnienia personelu organów nadzoru rynku wnioskujących o pomoc lub poprzez zapewnienie wsparcia logistycznego, takiego jak wzmocnienie zdolności w zakresie badań przyrządów pomiarowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.”.

Artykuł 10

Zmiany w dyrektywie 2014/33/UE

W dyrektywie 2014/33/UE dodaje się rozdział Va w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ Va PROCEDURY NADZWYCZAJNE

Artykuł 41a

Stosowanie procedur nadzwyczajnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 41b–41g niniejszej dyrektywy miały zastosowanie wyłącznie w przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie art. 23 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] aktu wykonawczego uruchamiającego art. 26 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] w odniesieniu do niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 41b–41g miały zastosowanie wyłącznie do dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 41b–41g miały zastosowanie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.

Art. 41c ust. 3 akapit drugi oraz art. 41c ust. 6 mają jednak zastosowanie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku oraz po jego odwołaniu lub wygaśnięciu.
4. Komisja jest uprawniona do ustanawiania w drodze aktów wykonawczych przepisów dotyczących działań następczych, które należy podjąć w odniesieniu do dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów wprowadzonych do obrotu zgodnie z art. 41c–41f. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 42 ust. 3.

Artykuł 41b

Priorytetowe traktowanie oceny zgodności dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów istotnych w kontekście kryzysu

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do wszystkich dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów uznanych za towary istotne w kontekście kryzysu, które podlegają procedurom oceny zgodności określonym w art. 15 i 16 i wymagającym obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej.
2. Wszelkie wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu są rozpatrywane przez jednostki notyfikowane w pierwszej kolejności.
3. Wszelkie oczekujące wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności takich dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów rozpatruje się w pierwszej kolejności, przed wszystkimi innymi wnioskami o przeprowadzenie oceny zgodności dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów, które nie zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu. Wymóg ten ma zastosowanie do wszystkich wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, niezależnie od tego, czy złożono je przed uruchomieniem procedur nadzwyczajnych zgodnie z art. 41a, czy po nim.
4. Priorytetowe traktowanie wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów zgodnie z ust. 3 nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi kosztami dla producentów, którzy złożyli te wnioski.

5. Jednostki notyfikowane dokładają wszelkich starań, aby zwiększyć swoje zdolności w zakresie badań dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, w odniesieniu do których zostały notyfikowane.

Artykuł 41c

Odstępstwo od procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 każdy właściwy organ krajowy może, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku, wydać zezwolenie na udostępnienie lub oddanie do użytku na terytorium danego państwa członkowskiego danego elementu bezpieczeństwa do dźwigów wskazanego jako towar istotny w kontekście kryzysu, w odniesieniu do którego jednostka notyfikowana nie przeprowadziła procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej, o których mowa w tym artykule, ale w odniesieniu do którego wykazano zgodność ze wszystkimi obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 16 każdy właściwy organ krajowy może, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku, wydać zezwolenie na wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku na terytorium danego państwa członkowskiego danego dźwigu wskazanego jako towar istotny w kontekście kryzysu, w odniesieniu do którego jednostka notyfikowana nie przeprowadziła procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej, o których mowa w tym artykule, ale w odniesieniu do którego wykazano zgodność ze wszystkimi obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa.
3. Producent dźwigu lub elementu bezpieczeństwa do dźwigów, które podlegają procedurom udzielania zezwoleń, o których mowa w ust. 1 lub 2, oświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dany dźwig lub element bezpieczeństwa do dźwigów spełnia wszystkie obowiązujące zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa, i odpowiada za dopełnienie wszystkich procedur oceny zgodności wskazanych przez właściwy organ krajowy.

Producent wdraża również wszelkie racjonalne środki w celu zapewnienia, aby dźwig lub element bezpieczeństwa do dźwigów, na które udzielono zezwolenia na podstawie ust. 1 lub 2, nie opuściły terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło zezwolenia.
4. Każde zezwolenie wydane przez właściwy organ krajowy na podstawie ust. 1 lub 2 zawiera warunki i wymagania, na podstawie których można odpowiednio wprowadzić do obrotu, udostępnić lub oddać do użytku dźwig lub element bezpieczeństwa do dźwigów, w tym:
 - a) opis procedur, za pomocą których skutecznie wykazano zgodność z obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa zawartymi w niniejszej dyrektywie;
 - b) szczegółowe wymagania dotyczące identyfikowalności danego dźwigu lub elementu bezpieczeństwa do dźwigów;
 - c) datę ważności zezwolenia, która nie może wykroczać poza ostatni dzień okresu, na jaki uruchomiono tryb sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku;

- d) wszelkie szczegółowe wymagania dotyczące potrzeby zapewnienia ciągłej oceny zgodności w odniesieniu do danego dźwigu lub elementu bezpieczeństwa do dźwigów;
 - e) środki, jakie należy wdrożyć w odniesieniu do danego dźwigu lub elementu bezpieczeństwa do dźwigów po wygaśnięciu zezwolenia, aby zapewnić przywrócenie zgodności danego dźwigu lub elementu bezpieczeństwa do dźwigów ze wszystkimi wymaganiami zawartymi w niniejszej dyrektywie.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 41a ust. 3 akapit pierwszy właściwy organ krajowy może, w stosownych przypadkach, zmienić warunki określone w zezwoleniu, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, także po odwołaniu lub wygaśnięciu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
 6. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 i 19 dźwigi lub elementy bezpieczeństwa do dźwigów, na które udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu, nie mogą opuścić terytorium państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie, i nie mogą być opatrzone oznakowaniem CE.
 7. Organy nadzoru rynku państwa członkowskiego, którego właściwy organ udzielił zezwolenia zgodnie z ust. 1, są upoważnione do wdrożenia wszelkich środków naprawczych i ograniczających na poziomie krajowym przewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do takich dźwigów lub elementów bezpieczeństwa do dźwigów.
 8. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia zezwolenia na – odpowiednio – wprowadzenie do obrotu, udostępnienie lub oddanie do użytku dźwigów lub elementu bezpieczeństwa do dźwigów zgodnie z ust. 1 lub 2.
 9. Stosowanie art. 41a–41g oraz korzystanie z procedury udzielania zezwoleń określonej w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma wpływu na stosowanie odpowiednich procedur oceny zgodności określonych w art. 15 lub 16 na terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 41d

Domniemanie zgodności na podstawie norm krajowych i międzynarodowych

Państwa członkowskie wdrażają wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby na potrzeby – odpowiednio – wprowadzenia do obrotu, udostępnienia lub oddania do użytku ich właściwe organy uznawały, iż dźwigi lub elementy bezpieczeństwa do dźwigów, które spełniają odpowiednie normy międzynarodowe lub wszelkie normy krajowe obowiązujące w państwie członkowskim produkcji, gwarantujące poziom bezpieczeństwa wymagany na podstawie zasadniczych wymagań w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określonych w załączniku I, spełniają te zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa w każdym z następujących przypadków:

- a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy;
- b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które uwzględniono przy uruchomieniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm

zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 41e

Przyjmowanie wspólnych specyfikacji dających podstawę domniemania zgodności

1. Jeżeli dźwigi i elementy bezpieczeństwa do dźwigów wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje dotyczące takich dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów, uwzględniające zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I, w każdym z następujących przypadków:
 - a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy;
 - b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które doprowadziły do uruchomienia trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku], znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 42 ust. 3. Mają one zastosowanie do dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektu aktu wykonawczego ustanawiającego wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Nie naruszając przepisów art. 14, przyjmuje się, że dźwigi i elementy bezpieczeństwa do dźwigów zgodne ze wspólnymi specyfikacjami przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu spełniają zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I, uwzględnione w tych wspólnych specyfikacjach lub ich częściach.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 41a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że dźwigi i elementy bezpieczeństwa do dźwigów objęte wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu dźwigi i elementy bezpieczeństwa do dźwigów zgodne z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji

nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z [rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku].

5. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że wspólna specyfikacja, o której mowa w ust. 1, nie spełnia w całości zasadniczych wymagań w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa, które ma uwzględniać i które są określone w załączniku I, informuje o tym Komisję, podając szczegółowe wyjaśnienie, a Komisja ocenia tę informację, a następnie, w stosownych przypadkach, zmienia lub wycofuje akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.

Artykuł 41f

Przyjmowanie obowiązkowych wspólnych specyfikacji

1. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających obowiązkowe wspólne specyfikacje uwzględniające zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku I w odniesieniu do dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu.
2. Akty wykonawcze ustanawiające obowiązkowe wspólne specyfikacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 42 ust. 3., przy czym mają one zastosowanie do dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektu aktu wykonawczego ustanawiającego wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 41a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że dźwigi i elementy bezpieczeństwa do dźwigów objęte obowiązkowymi wspólnymi specyfikacjami, o których to specyfikacjach mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu dźwigi i elementy bezpieczeństwa do dźwigów zgodne z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchynieniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z [rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku].

Artykuł 41g

Priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku oraz wzajemna pomoc między organami

1. Państwa członkowskie traktują priorytetowo działania w zakresie nadzoru rynku dotyczące dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.
2. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku organy nadzoru rynku państw członkowskich dokładają wszelkich starań, aby zapewnić pomoc innym organom nadzoru rynku, w tym poprzez mobilizowanie i oddelegowywanie zespołów ekspertów celem tymczasowego wzmocnienia

personelu organów nadzoru rynku wnioskujących o pomoc lub poprzez zapewnienie wsparcia logistycznego, takiego jak wzmocnienie zdolności w zakresie badań dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.”.

Artykuł 11

Zmiany w dyrektywie 2014/34/UE

W dyrektywie 2014/34/UE dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 5a PROCEDURY NADZWYCZAJNE

Artykuł 38a

Stosowanie procedur nadzwyczajnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 38b–38g niniejszej dyrektywy miały zastosowanie wyłącznie w przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie art. 23 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] aktu wykonawczego uruchamiającego art. 26 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] w odniesieniu do niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 38b–38g miały zastosowanie wyłącznie do produktów, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 38b–38g miały zastosowanie wyłącznie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.

Art. 38c ust. 2 akapit drugi oraz art. 38c ust. 5 mają jednak zastosowanie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku oraz po jego odwołaniu lub wygaśnięciu.
4. Komisja jest uprawniona do ustanawiania w drodze aktów wykonawczych przepisów dotyczących działań następczych, które należy podjąć w odniesieniu do produktów wprowadzonych do obrotu zgodnie z art. 38c–38f. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 3.

Artykuł 38b

Priorytetowe traktowanie oceny zgodności produktów istotnych w kontekście kryzysu

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do wszystkich produktów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, które podlegają procedurom oceny zgodności określonym w art. 13 i wymagającym obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej.
2. Wszelkie wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności produktów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu są rozpatrywane przez jednostki notyfikowane w pierwszej kolejności.
3. Wszelkie oczekujące wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności takich produktów rozpatruje się w pierwszej kolejności, przed wszystkimi innymi wnioskami o przeprowadzenie oceny zgodności produktów, które nie zostały wskazane jako

towary istotne w kontekście kryzysu. Wymóg ten ma zastosowanie do wszystkich wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności produktów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, niezależnie od tego, czy złożono je przed uruchomieniem procedur nadzwyczajnych zgodnie z art. 38a, czy po nim.

4. Priorytetowe traktowanie wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności produktów zgodnie z ust. 3 nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi kosztami dla producentów, którzy złożyli te wnioski.
5. Jednostki notyfikowane dokładają wszelkich starań, aby zwiększyć swoje zdolności w zakresie badań produktów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, w odniesieniu do których zostały notyfikowane.

Artykuł 38c

Odstępstwo od procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 każdy właściwy organ krajowy może, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku, wydać zezwolenie na wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku na terytorium danego państwa członkowskiego danego produktu wskazanego jako towar istotny w kontekście kryzysu, w odniesieniu do którego jednostka notyfikowana nie przeprowadziła procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej, o których mowa w tym artykule, ale w odniesieniu do którego wykazano zgodność ze wszystkimi obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa.
2. Producent produktu, który podlega procedurze udzielania zezwoleń, o której mowa w ust. 1, oświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dany produkt spełnia wszystkie obowiązujące zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa, i odpowiada za dopełnienie wszystkich procedur oceny zgodności wskazanych przez właściwy organ krajowy.

Producent wdraża również wszelkie racjonalne środki, aby zapewnić, że produkt, na który udzielono zezwolenia na podstawie ust. 1, nie opuści terytorium państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie.
3. Każde zezwolenie wydane przez właściwy organ krajowy na podstawie ust. 1 zawiera warunki i wymagania, na podstawie których można wprowadzić do obrotu lub oddać do użytku produkt, w tym:
 - a) opis procedur, za pomocą których skutecznie wykazano zgodność z obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa zawartymi w niniejszej dyrektywie;
 - b) szczegółowe wymagania dotyczące identyfikowalności danego produktu;
 - c) datę ważności zezwolenia, która nie może wykraczać poza ostatni dzień okresu, na jaki uruchomiono tryb sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku;
 - d) wszelkie szczegółowe wymagania dotyczące potrzeby zapewnienia ciągłej oceny zgodności w odniesieniu do danego produktu;
 - e) środki, jakie należy wdrożyć w odniesieniu do danego produktu po wygaśnięciu zezwolenia, aby zapewnić przywrócenie zgodności tego produktu ze wszelkimi wymogami niniejszej dyrektywy.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 38a ust. 3 akapit pierwszy właściwy organ krajowy może, w stosownych przypadkach, zmienić warunki określone w zezwoleniu, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, także po odwołaniu lub wygaśnięciu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 i 16 produkty, na które udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie mogą opuścić terytorium państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie, i nie mogą być opatrzone oznakowaniem CE.
6. Organy nadzoru rynku państwa członkowskiego, którego właściwy organ udzielił zezwolenia zgodnie z ust. 1, są upoważnione do wdrożenia wszelkich środków naprawczych i ograniczających na poziomie krajowym przewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do takich produktów.
7. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku produktu zgodnie z ust. 1.
8. Stosowanie art. 38a–38g oraz korzystanie z procedury udzielania zezwoleń określonej w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma wpływu na stosowanie odpowiednich procedur oceny zgodności określonych w art. 13 na terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 38d

Domniemanie zgodności na podstawie norm krajowych i międzynarodowych

Państwa członkowskie wdrażają wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby na potrzeby wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku, ich właściwe organy uznawały, iż produkty, które spełniają odpowiednie normy międzynarodowe lub wszelkie normy krajowe obowiązujące w państwie członkowskim produkcji, gwarantujące poziom bezpieczeństwa wymagany na podstawie zasadniczych wymagań w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określonych w załączniku II, spełniają te zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa w każdym z następujących przypadków:

- a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku II do niniejszej dyrektywy;
- b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które uwzględniono przy uruchomieniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 38e

Przyjmowanie wspólnych specyfikacji dających podstawę domniemania zgodności

1. Jeżeli produkty wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje dotyczące takich produktów, uwzględniające zasadnicze wymagania

w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku II, w każdym z następujących przypadków:

- a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku II do niniejszej dyrektywy;
 - b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które doprowadziły do uruchomienia trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku], znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku II do niniejszej dyrektywy.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 3. Mają one zastosowanie do produktów wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektów aktów wykonawczych ustanawiających wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na mocy stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
 3. Nie naruszając przepisów art. 12, domniemywa się, że produkty zgodne ze wspólnymi specyfikacjami przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu spełniają zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku II, uwzględnione w tych wspólnych specyfikacjach lub ich częściach.
 4. Na zasadzie odstępstwa od art. 38a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że produkty objęte wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu produkty zgodne z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z [rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku].
 5. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że wspólna specyfikacja, o której mowa w ust. 1, nie spełnia w całości zasadniczych wymagań w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa, które ma uwzględniać i które są określone w załączniku II, informuje o tym Komisję, podając szczegółowe wyjaśnienie, a Komisja ocenia tę informację, a następnie, w stosownych przypadkach, zmienia lub wycofuje akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.

Artykuł 38f

Przyjmowanie obowiązkowych wspólnych specyfikacji

1. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających obowiązkowe wspólne specyfikacje uwzględniające zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia

i bezpieczeństwa określone w załączniku II w odniesieniu do produktów, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu.

2. Akty wykonawcze ustanawiające obowiązkowe wspólne specyfikacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 3. Mają one zastosowanie do produktów wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektu aktu wykonawczego ustanawiającego wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 38a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że produkty objęte obowiązkowymi wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu produkty zgodne z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchynieniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z *[rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]*.

Artykuł 38g

Priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku oraz wzajemna pomoc między organami

Państwa członkowskie traktują priorytetowo działania w zakresie nadzoru rynku dotyczące produktów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.

1. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku organy nadzoru rynku państw członkowskich dokładają wszelkich starań, aby zapewnić pomoc innym organom nadzoru rynku, w tym poprzez mobilizowanie i oddelegowywanie zespołów ekspertów celem tymczasowego wzmocnienia personelu organów nadzoru rynku wnioskujących o pomoc lub poprzez zapewnienie wsparcia logistycznego, takiego jak wzmocnienie zdolności w zakresie badań produktów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.”.

Artykuł 12

Zmiany w dyrektywie 2014/35/UE

W dyrektywie 2014/35/UE dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 4a PROCEDURY NADZWYCZAJNE

Artykuł 22a

Stosowanie procedur nadzwyczajnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 22b–22c i art. 22d niniejszej dyrektywy miały zastosowanie wyłącznie w przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie art. 23 *[rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]* aktu wykonawczego

uruchamiającego art. 26 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] w odniesieniu do niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 22b, 22c i 22d miały zastosowanie wyłącznie do sprzętu elektrycznego, który wskazano jako towar istotny w kontekście kryzysu w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 22b, 22c i 22d miały zastosowanie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
4. Komisja jest uprawniona do ustanawiania w drodze aktów wykonawczych przepisów dotyczących działań następczych, które należy podjąć w odniesieniu do sprzętu elektrycznego wprowadzonego do obrotu zgodnie z art. 22b i 22c. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2.

Artykuł 22b

Przyjmowanie wspólnych specyfikacji dających podstawę domniemania zgodności

1. Jeżeli sprzęt elektryczny wskazano jako towar istotny w kontekście kryzysu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje dotyczące takiego sprzętu elektrycznego, uwzględniające cele związane z bezpieczeństwem, o których mowa w art. 3 i określone w załączniku I, w każdym z następujących przypadków:
 - a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających cel związany z bezpieczeństwem określony w załączniku I do niniejszej dyrektywy;
 - b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które doprowadziły do uruchomienia trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku], znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających cele związane z bezpieczeństwem, o których mowa w art. 3 i określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2. Mają one zastosowanie do sprzętu elektrycznego wprowadzonego do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektu aktu wykonawczego ustanawiającego wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Nie naruszając przepisów art. 12, 13 i 14 domniemywa się, że sprzęt elektryczny zgodny ze wspólnymi specyfikacjami przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu jest zgodny z celami bezpieczeństwa, o których mowa w art. 3 i określonymi w załączniku I, uwzględnionymi w tych wspólnych specyfikacjach lub ich częściach.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 22a ust. 3 – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że sprzęt elektryczny objęty wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowi zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzony do obrotu sprzęt elektryczny zgodny z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodny z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z *[rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]*.
5. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że wspólna specyfikacja, o której mowa w ust. 1, nie odpowiada w pełni celom związanym z bezpieczeństwem, o których mowa w art. 3 i określonym w załączniku I, informuje o tym Komisję, podając szczegółowe wyjaśnienie, a Komisja ocenia tę informację, a następnie, w stosownych przypadkach, zmienia lub wycofuje akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.

Artykuł 22c

Przyjmowanie obowiązkowych wspólnych specyfikacji

1. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających obowiązkowe wspólne specyfikacje, uwzględniające cele związane z bezpieczeństwem, o których mowa w art. 3 i określonych w załączniku I, w odniesieniu do sprzętu elektrycznego, który wskazano jako towar istotny w kontekście kryzysu.
2. Akty wykonawcze ustanawiające obowiązkowe wspólne specyfikacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2. Mają one zastosowanie do sprzętu elektrycznego wprowadzonego do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektu aktu wykonawczego ustanawiającego wspólną specyfikację Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 22a ust. 3 – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że sprzęt elektryczny objęty obowiązkowymi wspólnymi specyfikacjami, o których to specyfikacjach mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowi zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzony do obrotu sprzęt elektryczny zgodny z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodny z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z *[rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]*.

Artykuł 22d

Priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku oraz wzajemna pomoc między organami

1. Państwa członkowskie traktują priorytetowo działania w zakresie nadzoru rynku dotyczące sprzętu elektrycznego wskazanego jako towar istotny w kontekście kryzysu.

2. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku organy nadzoru rynku państw członkowskich dokładają wszelkich starań, aby zapewnić pomoc innym organom nadzoru rynku, w tym poprzez mobilizowanie i oddelegowywanie zespołów ekspertów celem tymczasowego wzmocnienia personelu organów nadzoru rynku wnioskujących o pomoc lub poprzez zapewnienie wsparcia logistycznego, takiego jak wzmocnienie zdolności w zakresie badań sprzętu elektrycznego wskazanego jako towar istotny w kontekście kryzysu.”.

Artykuł 13

Zmiany w dyrektywie 2014/53/UE

W dyrektywie 2014/53/UE dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ Va PROCEDURY NADZWYCZAJNE

Artykuł 43a

Stosowanie procedur nadzwyczajnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 43b–43g niniejszej dyrektywy miały zastosowanie wyłącznie w przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie art. 23 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] aktu wykonawczego uruchamiającego art. 26 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] w odniesieniu do niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 43b–43g miały zastosowanie wyłącznie do urządzeń radiowych, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 43b–43g miały zastosowanie wyłącznie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
Art. 43c ust. 2 akapit drugi oraz art. 43c ust. 5 mają jednak zastosowanie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku oraz po jego odwołaniu lub wygaśnięciu.
4. Komisja jest uprawniona do ustanawiania w drodze aktów wykonawczych przepisów dotyczących działań następczych, które należy podjąć w odniesieniu do urządzeń radiowych wprowadzonych do obrotu zgodnie z art. 43c–43f. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 45 ust. 3.

Artykuł 43b

Priorytetowe traktowanie oceny zgodności urządzeń radiowych istotnych w kontekście kryzysu

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do wszystkich urządzeń radiowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, które podlegają procedurom oceny zgodności określonym w art. 17 i wymagającym obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej.

2. Wszelkie wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń radiowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu są rozpatrywane przez jednostki notyfikowane w pierwszej kolejności.
3. Wszelkie oczekujące wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności takich urządzeń radiowych rozpatruje się w pierwszej kolejności, przed wszystkimi innymi wnioskami o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń radiowych, które nie zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu. Wymóg ten ma zastosowanie do wszystkich wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń radiowych wskazanych jako towar istotny w kontekście kryzysu, niezależnie od tego, czy złożono je przed uruchomieniem procedur nadzwyczajnych zgodnie z art. 43a, czy po nim.
4. Priorytetowe traktowanie wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń radiowych zgodnie z ust. 3 nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi kosztami dla producentów, którzy złożyli te wnioski.
5. Jednostki notyfikowane dokładają wszelkich starań, aby zwiększyć swoje zdolności w zakresie badań urządzeń radiowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, w odniesieniu do których zostały notyfikowane.

Artykuł 43c

Odstępstwo od procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 17 każdy właściwy organ krajowy może, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku, wydać zezwolenie na wprowadzenie do obrotu na terytorium danego państwa członkowskiego określonego urządzenia radiowego wskazanego jako towar istotny w kontekście kryzysu, w odniesieniu do którego jednostka notyfikowana nie przeprowadziła procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej, o których mowa w niniejszym artykule, ale w odniesieniu do którego wykazano zgodność ze wszystkimi obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami.
2. Producent urządzeń radiowych, które podlegają procedurze udzielania zezwoleń, o której mowa w ust. 1, oświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dane urządzenie radiowe spełnia wszystkie obowiązujące zasadnicze wymagania, i odpowiada za dopełnienie wszystkich procedur oceny zgodności wskazanych przez właściwy organ krajowy.

Producent, importer i dystrybutor wdrażają również wszelkie racjonalne środki w celu zapewnienia, aby urządzenie radiowe, na które udzielono zezwolenia na podstawie ust. 1, nie opuściło terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło zezwolenia.
3. Każde zezwolenie wydane przez właściwy organ krajowy na podstawie ust. 1 zawiera warunki i wymagania, na podstawie których można wprowadzić do obrotu urządzenie radiowe, w tym:
 - a) opis procedur, za pomocą których skutecznie wykazano zgodność z obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami zawartymi w niniejszej dyrektywie;
 - b) szczegółowe wymagania dotyczące identyfikowalności danego urządzenia radiowego;
 - c) datę ważności zezwolenia, która nie może wykraczać poza ostatni dzień okresu, na jaki uruchomiono tryb sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku;

- d) wszelkie szczegółowe wymagania dotyczące potrzeby zapewnienia ciągłej oceny zgodności w odniesieniu do danego urządzenia radiowego;
 - e) środki, jakie należy wdrożyć w odniesieniu do danego urządzenia radiowego po wygaśnięciu zezwolenia, aby zapewnić przywrócenie zgodności tego urządzenia radiowego ze wszystkimi wymaganiami niniejszej dyrektywy.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 i 20 urządzenie radiowe, na które udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie może opuścić terytorium państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie, i nie może być opatrzone oznakowaniem CE.
 5. Organy nadzoru rynku państwa członkowskiego, którego właściwy organ udzielił zezwolenia zgodnie z ust. 1, są upoważnione do wdrożenia wszelkich środków naprawczych i ograniczających na poziomie krajowym przewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do takich urządzeń radiowych.
 6. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu urządzeń radiowych zgodnie z ust. 1.
 7. Stosowanie art. 43a–43g oraz korzystanie z procedury udzielania zezwoleń określonej w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma wpływu na stosowanie odpowiednich procedur oceny zgodności określonych w art. 17 na terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 43d

Domniemanie zgodności na podstawie norm krajowych i międzynarodowych

Państwa członkowskie wdrażają wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby na potrzeby wprowadzenia do obrotu, ich właściwe organy uznawały, iż urządzenie radiowe, które spełnia odpowiednie normy międzynarodowe lub wszelkie normy krajowe obowiązujące w państwie członkowskim produkcji, gwarantujące poziom bezpieczeństwa wymagany na podstawie zasadniczych wymagań określonych w art. 3, spełnia te zasadnicze wymagania w każdym z następujących przypadków:

- a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania określone w art. 3 niniejszej dyrektywy;

poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które uwzględniono przy uruchomieniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania określone w art. 3 niniejszej dyrektywy. *Artykuł 43e*

Przyjmowanie wspólnych specyfikacji dających podstawę domniemanie zgodności

1. Jeżeli urządzenie radiowe wskazano jako towar istotny w kontekście kryzysu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje dotyczące takiego urządzenia radiowego, uwzględniające zasadnicze wymagania określone w art. 3, w każdym z następujących przypadków:

- a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania określone w art. 3;
 - b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które doprowadziły do uruchomienia trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku], znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania określone w art. 3 niniejszego artykułu.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 45 ust. 3. Mają one zastosowanie do urządzeń radiowych wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektów aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
 3. Nie naruszając przepisów art. 16, domniemywa się, że urządzenia radiowe zgodne ze wspólnymi specyfikacjami przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu spełniają zasadnicze wymagania określone w art. 3, uwzględnione w tych wspólnych specyfikacjach lub ich częściach.
 4. Na zasadzie odstępstwa od art. 43a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że urządzenia radiowe objęte wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu urządzenia radiowe o takich wspólnych specyfikacjach uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchynieniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z [rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku].
 5. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że wspólna specyfikacja, o której mowa w ust. 1, nie spełnia w całości zasadniczych wymagań, które ma uwzględniać i które są określone w art. 3, informuje o tym Komisję, podając szczegółowe wyjaśnienie, a Komisja ocenia tę informację, a następnie, w stosownych przypadkach, zmienia lub wycofuje akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.

Artykuł 43f

Przyjmowanie obowiązkowych wspólnych specyfikacji

1. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających obowiązkowe wspólne specyfikacje, uwzględniające zasadnicze wymagania określone w art. 3 w odniesieniu do urządzeń radiowych, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu.
2. Akty wykonawcze ustanawiające obowiązkowe wspólne specyfikacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 45 ust. 3,

i mają one zastosowanie do urządzeń radiowych wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektów aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 43a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że urządzenia radiowe objęte obowiązkowymi wspólnymi specyfikacjami, o których to specyfikacjach mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu urządzenia radiowe zgodne z takimi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z [rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku].

Artykuł 43g

Priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku oraz wzajemna pomoc między organami

1. Państwa członkowskie traktują priorytetowo działania w zakresie nadzoru rynku dotyczące urządzeń radiowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.
2. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku organy nadzoru rynku państw członkowskich dokładają wszelkich starań, aby zapewnić pomoc innym organom nadzoru rynku, w tym poprzez mobilizowanie i oddelegowywanie zespołów ekspertów celem tymczasowego wzmocnienia personelu organów nadzoru rynku wnioskujących o pomoc lub poprzez zapewnienie wsparcia logistycznego, takiego jak wzmocnienie zdolności w zakresie badań urządzeń radiowych wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.”

Artykuł 15

Zmiany w dyrektywie 2014/68/UE

W dyrektywie 2014/68/UE dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 5a PROCEDURY NADZWYCZAJNE

Artykuł 43a

Stosowanie procedur nadzwyczajnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 43b–43g niniejszej dyrektywy miały zastosowanie wyłącznie w przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie art. 23 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] aktu wykonawczego uruchamiającego art. 26 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] w odniesieniu do niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 43b–43g miały zastosowanie wyłącznie do urządzeń ciśnieniowych i zespołów, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki wprowadzone w celu transpozycji art. 43b–43g miały zastosowanie wyłącznie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.

Art. 43c ust. 2 akapit drugi oraz art. 17c ust. 5 mają jednak zastosowanie w okresie funkcjonowania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku oraz po jego odwołaniu lub wygaśnięciu.
4. Komisja jest uprawniona do ustanawiania w drodze aktów wykonawczych przepisów dotyczących działań następczych, które należy podjąć w odniesieniu do urządzeń ciśnieniowych i zespołów wprowadzonych do obrotu zgodnie z art. 43c–43f. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 3.

Artykuł 43b

Priorytetowe traktowanie oceny zgodności urządzeń ciśnieniowych i zespołów istotnych w kontekście kryzysu

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do urządzeń ciśnieniowych lub zespołów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, które podlegają procedurom oceny zgodności wymagającym obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej zgodnie z art. 14.
2. Wszelkie wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń ciśnieniowych i zespołów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu są rozpatrywane przez jednostki notyfikowane w pierwszej kolejności.
3. Wszelkie oczekujące wnioski o przeprowadzenie oceny zgodności zgodnie z art. 14 rozpatruje się w pierwszej kolejności, przed wszystkimi innymi wnioskami o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń ciśnieniowych lub zespołów, które nie zostały wskazane jako towary istotne w kontekście kryzysu. Wymóg ten ma zastosowanie do wszystkich wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń ciśnieniowych i zespołów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, niezależnie od tego, czy złożono je przed uruchomieniem procedur nadzwyczajnych zgodnie z art. 43a, czy po nim.
4. Priorytetowe traktowanie wniosków o przeprowadzenie oceny zgodności urządzeń ciśnieniowych i zespołów zgodnie z ust. 3 nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi kosztami dla producentów, którzy złożyli te wnioski.
5. Jednostki notyfikowane dokładają wszelkich starań, aby zwiększyć swoje zdolności w zakresie badań urządzeń ciśnieniowych i zespołów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu, w odniesieniu do których zostały notyfikowane.

Artykuł 43c

Odstępstwo od procedur oceny zgodności wymagających obowiązkowego udziału jednostki notyfikowanej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 14 każdy właściwy organ krajowy może, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku, wydać zezwolenie na wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku na terytorium danego państwa członkowskiego danego urządzenia ciśnieniowego lub zespołu wskazanego jako towar istotny

w kontekście kryzysu, w odniesieniu do którego jednostka notyfikowana nie przeprowadziła procedur oceny zgodności, o których mowa w tym artykule, ale w odniesieniu do którego wykazano zgodność ze wszystkimi obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie bezpieczeństwa.

2. Producent urządzenia ciśnieniowego lub zespołu, które podlegają procedurze udzielania zezwoleń, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dane urządzenie ciśnieniowe lub zespół spełniają wszystkie obowiązujące zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa, i odpowiada za dopełnienie wszystkich procedur oceny zgodności wskazanych przez właściwy organ krajowy.

Producent wdraża również wszelkie racjonalne środki w celu zapewnienia, aby urządzenie ciśnieniowe lub zespół, na które udzielono zezwolenia na podstawie ust. 1, nie opuściły terytorium państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie.

3. Każde zezwolenie wydane przez właściwy organ krajowy na podstawie ust. 1 zawiera warunki i wymagania, na podstawie których można wprowadzić do obrotu lub oddać do użytku urządzenie ciśnieniowe lub zespół, w tym:
 - a) opis procedur, za pomocą których skutecznie wykazano zgodność z obowiązującymi zasadniczymi wymaganiami w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa zawartymi w niniejszej dyrektywie;
 - b) szczegółowe wymagania dotyczące identyfikowalności danego urządzenia ciśnieniowego lub zespołu;
 - c) datę ważności zezwolenia, która nie może wykraczać poza ostatni dzień okresu, na jaki uruchomiono tryb sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku;
 - d) wszelkie szczegółowe wymagania dotyczące potrzeby zapewnienia ciągłej oceny zgodności w odniesieniu do danego urządzenia ciśnieniowego lub zespołu;
 - e) środki, jakie należy wdrożyć w odniesieniu do danego urządzenia ciśnieniowego lub zespołu po wygaśnięciu zezwolenia, aby zapewnić przywrócenie zgodności tego urządzenia ciśnieniowego lub zespołu ze wszystkimi wymaganiami zawartymi w niniejszej dyrektywie.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 43a ust. 3 akapit pierwszy właściwy organ krajowy może, w stosownych przypadkach, zmienić warunki określone w zezwoleniu, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, także po odwołaniu lub wygaśnięciu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 i 19 urządzenia ciśnieniowe lub zespoły, na które udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie mogą opuścić terytorium państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie, i nie mogą być opatrzone oznakowaniem CE.
6. Organy nadzoru rynku państwa członkowskiego, którego właściwy organ udzielił zezwolenia zgodnie z ust. 1, są upoważnione do wdrożenia wszelkich środków naprawczych i ograniczających na poziomie krajowym przewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do takich urządzeń ciśnieniowych lub zespołów.
7. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu urządzenia ciśnieniowego lub zespołu zgodnie z ust. 1.

8. Stosowanie art. 43a–43g oraz korzystanie z procedury udzielania zezwoleń określonej w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma wpływu na stosowanie odpowiednich procedur oceny zgodności określonych w art. 14 na terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 43d

Domniemanie zgodności na podstawie norm krajowych i międzynarodowych

Państwa członkowskie wdrażają wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby na potrzeby wprowadzenia do obrotu, ich właściwe organy uznawały, iż urządzenia ciśnieniowe lub zespoły, które spełniają odpowiednie normy międzynarodowe lub wszelkie normy krajowe obowiązujące w państwie członkowskim produkcji, gwarantujące poziom bezpieczeństwa wymagany na podstawie zasadniczych wymagań w zakresie bezpieczeństwa określonych w załączniku II, spełniają te zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa w każdym z następujących przypadków:

- a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku II do niniejszej dyrektywy;
- b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które uwzględniono przy uruchomieniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z art. 15 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku] znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku II do niniejszej dyrektywy

Artykuł 43e

Przyjmowanie wspólnych specyfikacji dających podstawę domniemania zgodności

1. Jeżeli urządzenia ciśnieniowe i zespoły wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje dotyczące takich urządzeń ciśnieniowych i zespołów, uwzględniające zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku II, w każdym z następujących przypadków:
 - a) jeżeli w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 odniesienia do norm zharmonizowanych uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku II do niniejszej dyrektywy;
 - b) jeżeli poważne zakłócenia w działaniu jednolitego rynku, które doprowadziły do uruchomienia trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku znacznie ograniczają możliwości producentów pod względem korzystania z norm zharmonizowanych już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i uwzględniających odnośne zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku II do niniejszej dyrektywy.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszej dyrektywy, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 3. Mają one zastosowanie do urządzeń ciśnieniowych i zespołów wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania

trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektów aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.

3. Nie naruszając przepisów art. 12, domniemywa się, że urządzenia ciśnieniowe lub zespoły zgodne ze wspólnymi specyfikacjami przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu spełniają zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku II, uwzględnione w tych wspólnych specyfikacjach lub ich częściach.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 43a ust. 3 akapit pierwszy – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że urządzenia ciśnieniowe i zespoły objęte wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu urządzenia ciśnieniowe i zespoły zgodne z tymi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchynieniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z *[rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku]*.
5. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że wspólna specyfikacja, o której mowa w ust. 1, nie spełnia w całości zasadniczych wymagań w zakresie bezpieczeństwa, które ma uwzględniać i które są określone w załączniku I, informuje o tym Komisję, podając szczegółowe wyjaśnienie, a Komisja ocenia tę informację, a następnie, w stosownych przypadkach, zmienia lub wycofuje akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.

Artykuł 43f

Przyjmowanie obowiązkowych wspólnych specyfikacji

1. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających obowiązkowe wspólne specyfikacje uwzględniające zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku II w odniesieniu do urządzeń ciśnieniowych lub zespołów, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu.
2. Akty wykonawcze ustanawiające obowiązkowe wspólne specyfikacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się po konsultacji z ekspertami branżowymi oraz zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 3. Mają one zastosowanie do urządzeń ciśnieniowych i zespołów wprowadzonych do obrotu do ostatniego dnia okresu obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku. Na wczesnym etapie przygotowywania projektów aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje Komisja zbiera opinie odpowiednich organów lub grup ekspertów powołanych na podstawie stosownych sektorowych przepisów Unii. Komisja przygotowuje projekt aktu wykonawczego na podstawie przeprowadzonych konsultacji.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 43a ust. 3 akapit pierwszy, z wyjątkiem sytuacji – o ile nie istnieje wystarczający powód, by sądzić, że urządzenia ciśnieniowe i zespoły objęte wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego

artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób – wprowadzone do obrotu urządzenia ciśnieniowe i zespoły zgodne z odnośnymi wspólnymi specyfikacjami uznaje się za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy po wygaśnięciu lub uchyleniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku zgodnie z [rozporządzeniem w sprawie nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku].

Artykuł 43g

Priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku oraz wzajemna pomoc między organami

1. Państwa członkowskie traktują priorytetowo działania w zakresie nadzoru rynku dotyczące urządzeń ciśnieniowych i zespołów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.
2. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej na jednolitym rynku organy nadzoru rynku państw członkowskich dokładają wszelkich starań, aby zapewnić pomoc innym organom nadzoru rynku, w tym poprzez mobilizowanie i oddelegowywanie zespołów ekspertów celem tymczasowego wzmocnienia personelu organów nadzoru rynku wnioskujących o pomoc lub poprzez zapewnienie wsparcia logistycznego, takiego jak wzmocnienie zdolności w zakresie badań urządzeń ciśnieniowych i zespołów wskazanych jako towary istotne w kontekście kryzysu.”.

Artykuł 15

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [UP – proszę wprowadzić datę – 6 miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy] r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.
2. Przepisy te stosuje się od dnia [UP proszę wstawić datę – 6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.
3. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 17

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*